

Maailmanlaajuinen
johtajien koulutuskokous
”Vanhurskaan jälkipolven
kasvattaminen”

9. HELMIKUUTA 2008

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN JEESUKSEN KRISTUKSEN KIRKKO

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko
SUOMI

© 2008 Intellectual Reserve, Inc.
Kaikki oikeudet pidätetään
Printed in Germany, 2008

Hyväksytty englanniksi: 5/07
Hyväksytty käännettäväksi: 5/07

Alkuperäisjulkaisun nimi: *Worldwide Leadership Training Meeting, "Building Up a Righteous Posterity," February 9, 2008*
06761 130
Finnish

Sisällysluettelo

Yleiset mallit ja oma elämä	2
<i>Vanhin Jeffrey R. Holland</i>	
Perhejuustus	4
<i>Presidentti Boyd K. Packer</i>	
Pyöreän pöydän keskustelu	10
<i>Vanhin Dallin H. Oaks</i>	
<i>Vanhin Jeffrey R. Holland</i>	
<i>Julie B. Beck</i>	
<i>Susan W. Tanner</i>	
<i>Cheryl C. Lant</i>	
Turvapaikka maailmalta	29
<i>Presidentti Thomas S. Monson</i>	

Yleiset mallit ja oma elämä

VANHIN JEFFREY R. HOLLAND
kahdentoista apostolin koorumista

Perheen jatkuva tähdentäminen

Veljet ja sisaret, toivotamme teidät tervetulleiksi vuoden 2008 maailmanlaajuiseen johtajien koulutuslähetykseen. Tämänpäiväinen johtoaiheemme ”Vanhurskaan jälkipolven kasvattaminen” jatkaa kirkon tähdentämää perheteemaa. Kaksi vuotta sitten lähetyksen aiheena oli ”Perheen tukeminen”, ja se sisälsi neuvoja, joihin tänään viittaamme.

Olette myös kuulleet muita puhuttuja ja kirjoitettuja sanomia, kuten

huoollisesti muotoiltuja ensimmäisen presidenttikunnan kirjeitä, jotka koskevat tarvetta vahvistaa ja suojella perhettä. Yhdessä niistä kirjeistä, jotka on tarkoitettu luettaviksi sakramenttikokouksissa sekä jaettaviksi perheille kotiopettajien välityksellä, sanotaan seuraavasti: ”Vetoamme vanhempiin, että he tekisivät parhaansa opettaakseen ja kasvattaakseen lapsiaan evankeliumin periaatteiden mukaisesti ja pitäisivät heidät näin kirkon piirissä. – Olivatpa muut pyyteet tai toiminnot miten kelvollisia ja asiallisia tahansa, niiden ei saa sallia syrjäyttää Jumalan antamia velvollisuuksia, jotka vain vanhemmat ja perheet voivat asianmukaisesti täyttää.”¹

Huomaatte, että tässä lähetyksessä osoitamme sanamme kaikille kirkon aikuisille. Naimattomien nuorten aikuisten pyytäminen mukaan keskustelemaan pääasiassa vanhurskaan jälkipolven kasvattamisesta saattaa vaikuttaa epätavalliselta. Olemme kuitenkin tietoisesti esittäneet tämän kutsun. Teistä naimattomista aikuisista

täytyy tulla tulevaisuuden vanhempia, ja niin teistä tuleekin. Ja valmistautuessanne sitä tilaisuutta varten olette suuressa määrin osa omien vanhempienne jälkipolvea nyt ja tulevaisuudessa. Rukoilemme, että olette kaikki vanhurskaasti omistautuneita kirkon ja vanhempienne omaksumille perhettä koskeville periaatteille.

Tiedämme myös, että kuulijakunnassamme ja kirkossa on niitä, jotka eivät tällä hetkellä ole naimisissa, eikä toisilla ole ehjää perhettä, joka vastaisi sitä ihannetta, mihin kirkossa säännöllisesti viittaamme. Vakuutamme teille, että olemme täysin tietoisia niistä monista erilaisista olosuhteista, joissa jäsenemme elävät. Rakastamme teitä joka ainoaa. Ymmärrämme myös, että kun yhä useammassa perheissä vallitsee epäjärjestys ja kun monet kulttuurilliset vaikutukset alentavat avioliiton, lasten ja perinteisen perhe-elämän arvoa, kirkon johtavat auktoriteetit ja ylimmät virkailijat kokevat lisääntyvää tarvetta puhua ihanteista ja evankeliumikeskeisistä periaatteista. Muussa tapauksessa maailmassa väistämättömästi vallitseva moraalittomuus voisi saattaa meidät tilanteeseen, jossa vilpittömät ihmiset sekä kirkossa että sen ulkopuolella olisivat todella tuuliajolla tuntematta niitä jumalallisia odotuksia, jotka koskevat avioliittoa ja iankaikkisen elämän periaatteita.

Malleja ja kopioita

Saanen käyttää vertausta, jonka toivon selventävän tätä ajatusta, olipa aviosäätyenne tai perhetilanteenne millainen tahansa. Kun en parempakaan nimeä keksinyt, kutsun sitä vertaukseksi kotitekoisesta paidasta. Rakas äitini oli mainio ompelija.

Lapsuusvuosinani, kun rahat olivat vähissä eikä uusia vaatteita ollut helposti saatavilla, hän teki joskus itse kouluvaatteemme. Kun näin jonkin paidan kaupan ikkunassa tai posti-myyntiluettelossa, äitini saattoi sanoa: ”Minä osaan varmaan tehdä samanlaisen.” Katseltuaan paitaa mahdollisimman tarkkaan hän leikkasi kankaan ja ompeli saumat niin, että tulos vastasi likimain sitä kallista alkuperäiskappaletta.

Ihailen häntä siksi, että hän sekä halusi että osasi tehdä sen. Mutta hän ei tehnyt sitä mielellään sillä tavoin. Vaikka hän pystyikin tutkimaan myynnissä olevaa tuotetta ja päätyämään miltei samaan tulokseen, oikeastaan hän halusi kaavan malliksi. Kaavan avulla hän sai oikeisiin kohtiin kulmat ja saumat ja ompeleet, joita oli muutoin vaikea havaita. Sitä paitsi, jos hän teki vielä toisen tai kolmannenkin paidan, hän käytti aina täydellistä alkuperäistä kaavaa, ettei toistaisi tai lisäisi kopion vikoja.

Varmaan ymmärrätte, mitä tarkoitan – ja miksi hän toimi niin. Olemme taatusti pulassa, jos paita tehdään paidan mukaan, joka on tehty paidan mukaan. Virhe tai kaksi ensimmäisessä tekeleessä – joilta ei välty ilman kaavaa – toistuu, korostuu ja suurenee, ja paidasta tulee sitä omituisempi, mitä useammin se kopioidaan, kunnes lopulta koulukäyttöön tarkoitettu paita ei kerta kaikkiaan sovi minulle. Toinen hihoista on liian pitkä. Toinen taas liian lyhyt. Toinen olkasauma on etumuksellani, toinen selkäpuolella. Ja kauluksen nappi löytyy niskasta. Voin vakuuttaa, ettei sellainen tyyli kelpaa seitsemäsluokkalaistelleni.

Voimme hyväksyä mallin, sillä se tulee Jumalalta, ja voimme parhaamme mukaan pyrkiä toteuttamaan sitä.

Ihanteellinen malli Jumalalta

Toivon, että tämä auttaa teitä ymmärtämään, miksi puhumme avioliiton ja perheen mallista, ihanteesta, vaikka tiedämme varsin hyvin, etteivät kaikki tällä hetkellä elä sellaisessa tilanteessa. Se johtuu nimenomaan siitä, ettei monilla ole sellaista ihannetta eivätkä monet ole kenties koskaan nähneetkään sitä, ja siitä, että jotkin kulttuurilliset vaikutukset loitontavat meitä vakaasti siitä ihanteesta, josta puhumme – siitä, mitä taivaallinen Isämme toivoo meille iankaikkisessa suunnitelmassaan omia lapsiaan varten.

Aviosäädyn ja perhetilanteiden erot edellyttävät yksilöllisiä sovelluksia. Voimme kuitenkin kaikki hyväksyä mallin, sillä se tulee Jumalalta, ja voimme parhaamme mukaan pyrkiä toteuttamaan sitä.

Johtavat auktoriteetit ja ylimmät virkailijat on kutsuttu opettamaan Herran antamia yleisiä sääntöjä. Te ja me elämme sitten omaa elämäämme,

ja meidän täytyy pyrkiä saamaan Herran johdatusta omissa olosuhteissamme. Jos mitään yleistä ihannetta ja opillista periaatetta ei luotaisi eikä – meidän tapauksessamme tänään – toistettaisi, vallitsisi valtava sekaannus ja evankeliumin lupaukset menetettäisiin. Saamme suurta voimaa tietäessämme, että Herra on puhunut näistä asioista, ja hyväksymme Hänen neuvonsa silloinkin, kun ne eivät ole järin suosittuja.

Kiitokset siitä, että ymmärrätte, miksi huolehdimme kaikkien perheenjäsenten suojelemisesta, olittepa minkä ikäisiä tahansa, ja miksi puhumme niitä suuntauksia ja vaikutuksia vastaan, jotka pyrkivät tuhoamaan minkä tahansa osan Jumalan iankaikkisesta onnensuunnitelmasta. Kuinka kiitollisia olemmekaan siitä, että Herra on sanonut: ”Minä annan teille mallin kaikkeen, jotta ette eksyisi” (OL 52:14).

VIITE

1. Ensimmäisen presidenttikunnan kirje, 11. helmikuuta 1999.

Perhejulistus

PRESIDENTTI BOYD K. PACKER

kahdentoista apostolin koorumin presidentti

Ihmeellisiä ajatuksia

Olen kiitollinen saadessani osallistua tähän kokoukseen ja tervehtiä teitä kaikkia ympäri maailman tässä erittäin pyhässä ja juhlallisessa tilaisuudessa kenties tärkeimmässä asiassa, mitä voimme tuoda teille kirkon johtajilta. Kuten tekin, me olemme katselleet maailman malleja ja huolestuneet yhä enemmän kotia ja perhettä koskevista asioista.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on palautettu kirkko, ja se sai alkunsa Isän ja Pojan ilmestymisestä profeetta Joseph Smithille. Siinä suuressa ensimmäisessä näyssä, kuten me sitä nyt nimitämme, ilmoitettiin kaksi suurta, ihmeellistä ajatusta, jotka ovat ohjanneet kirkkoa siitä asti.

Ensimmäinen oli se, että Hän on Isä. Kaikista niistä nimistä, jotka Jumala itse olisi voinut antaa itselleen, Hän valitsi sen, joka on meitä kaikkia lähinnä. Hän on Isämme. Me hyväksymme sen – että me olemme Jumalan lapsia. Ja koska läsnä oli myös Poika, siitä tuli perheen esittely. Isä ja Poika siis ilmestyivät.

Pian sen jälkeen saadussa ilmoituksessa Herra sanoi: ”Sen tähden, koska minä, Herra, tiesin suuren onnettomuuden, joka kohtaisi maan asukkaita, minä kutsuin palvelijaani Joseph Smith nuorempaa ja puhuin hänelle taivaasta ja annoin hänelle käskyjä” (OL 1:17).

Ilmoituksen mukaan eläminen

Ja se oli alku. Se oli malli, jonka mukaan meidän tulee toimia ja järjestäytyä ja elää niiden ilmoitusten mukaisesti, jotka Herra oli antanut. Kuten tiedätte, nämä Opim ja liittojen kirjaan kootut ilmoitukset sekä Mormonin kirjassa ja Kallisarvoisessa helmessä olevat ilmoitukset muodostavat kirkon pyhien kirjoitusten perustuksen.

Me saimme tietää, ettei Herra järjestänyt kirkkoa muiden maailman kirkkojen mallien mukaan. Toisin sanoen meillä ei ole ammattipapistoa. Meillä ei ole pappiseminaareja, joissa valmistuisi mies- tai naispappeja johtamaan kirkkoa. Se on sanottu ytimekkäästi eräässä toisessa lauseessa, että ”jokainen ihminen puhuisi Jumalan, Herran, – – maailman Vapahtajan, nimessä” (OL 1:20).

Huomaamme siinä yhdenvertaisuuden pappudenhaltijoiden ja heidän rinnallaan olevien naisten välillä. Me teemme työtä yhdessä, ja meidät on järjestetty ensin perheiksi. Meillä kaikilla on oikeus innoitukseen ja ilmoitukseen, ja sitä me todella tarvitsemme tässä maailmassa, etenkin suuressa perheen kasvattamisen haasteessa.

Vanhurskaan jälkipolven kasvattaminen

Tämän kokouksen aiheena on vanhurskaan jälkipolven kasvattamisen velvoite. Ensimmäinen Aadamille ja Eevalle annettu käsky oli, että heidän oli määrä lisääntyä ja täyttää maa,

Ensimmäinen Aadamille ja Eevalle annettu käsky oli, että heidän oli määrä lisääntyä ja täyttää maa. Sama malli on ollut käytäntönä kautta koko ihmiskunnan historian.

ja heille annettiin heidän kehoonsa lisääntymisen ja maan täyttämisen edellytykset. Ja se malli olisi käytäntönä kautta koko ihmiskunnan historian aikakirjojen.

Niin meillä oli ensimmäinen perhe – Aadam ja hänen vaimonsa Eeva ja sitten heidän lapsensa. Tiedämme, että taivaassa oli ollut sota ja että siellä oli ollut kapina ja että Saatana oli karotettu. Hän oli päättänyt tuhota Kaikkivaltiaan työt ja hänellä oli riittävästi tietoa tai viisautta tai jopa innoitusta tietää, että kohta, josta hänen pitäisi aloittaa tuhoaminen, oli perhe. Me näemme sen kertomuksessa Aadamista ja Eevasta. Kuten sitten kirkon historia osoitti, esiin nousi vanhempien ja lasten vastuu.

Julistus maailmalle

Vain muutamia vuosia sitten syntyi maailmassa liike, joka liittyi perhe-

seen. Yhdistyneet kansakunnat kutsui koolle perhettä käsittelevän kokouksen Pekingiin Kiinaan. Lähetimme delegaatioita tuohon perhettä koskevaan kokoukseen ja muihin kokouksiin, joita pidettiin. Ja sitten ilmoitettiin, että yksi niistä pidettäisiin lähellä kirkon keskuspaikkaa, ja me ajattelimme: ”No, jos he tulevat tänne, meidän on parasta julistaa kantamme.”

Julistus on kirkossa jokin merkittävä, tärkeä tiedonanto. Niitä on annettu hyvin vähän kirkon alusta lähtien. Ne ovat merkittäviä; ne ovat ilmoitusta. Ja tuohon aikaan, siis vähän yli kymmenen vuotta sitten, johtavat veljet antoivat julkisuuteen asiakirjan ”Perhe – julistus maailmalle”. Se on voimassaan pyhien kirjoitusten kaltainen.

Kuulette muissa esityksissä, joita pidetään, monia viittauksia perhejulistukseen. Ajattelin, että minun kannat-

taisi lukea se teille. Tiedämme, että olemme lukeneet sen. Mutta jos luemme sen hitaasti, huolellisesti ja selkeästi, siinä saattaa olla enemmän ilmoitusta kuin voisi luullakaan.

Kun haluatte tietää, miksi olemme sellaisia kuin olemme ja miksi teemme sitä mitä teemme ja miksi emme tee jotakin sellaista, mitä emme tee, voitte löytää siihen perustelut tästä perhejulistuksesta. On hetkiä, jolloin meitä syytetään suvaitsemattomuudesta, koska emme hyväksy tai tee sellaista, minkä katsotaan olevan normi yhteiskunnassa. No, on asioita, joita emme kerta kaikkiaan tee. Ja niitä asioita, joita emme tee, emme voi tehdä, koska noudatamme Herran antamaa mittapuuta.

Saanan siis lukea julistuksen teille. Kuunnelkaa sitä ja katsokaa, ettekö näe siinä niitä asioita, jotka ovat nyt pinnalla yhteiskunnassa, politiikassa, valtionhallinnossa ja uskonnossa ja aiheuttavat eniten huolta ja vaikeuksia. Ja te löydätte siitä vastauksia. Ja siinä olevat vastaukset ovat tämän kirkon vastauksia.

”Perhe – julistus maailmalle”

”Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon ensimmäinen presidenttikunta ja kahden-toista apostolin neuvosto

Me, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon ensimmäinen presidenttikunta ja kahden-toista apostolin neuvosto, julistamme juhlallisesti, että avioliitto miehen ja naisen välillä on Jumalan säätämä ja että perhe on keskeisellä sijalla Luojan suunnitelmassa [kaikkien] Hänen lastensa iankaikkiseksi päämääräksi.”

Aikaisempi olemassaolo

Me kirkossa tiedämme meille ilmoitettujen oppien perusteella, että meillä on ollut kuolevaisuutta edeltävä olemassaolo. Kaikki ei saanut alkuaan siitä, kun ihmiskunta kansoitti maailman. Eivätkä evankeliumin opit olleet uusia, kun ne ilmoitettiin profeetta Joseph Smithille. Ne olivat kaikesta iankaikkisuudesta ja ovat kaikkeen iankaikkisuuteen. Kuunnelkaa nyt tarkoin:

”Kaikki ihmiset – miehet ja naiset – on luotu Jumalan kuvaksi. Jokainen heistä on taivaallisten vanhempien rakas henkipoika tai -tytär, ja sellai-

sena jokaisella on jumalallinen luonne ja päämäärä. Sukupuoli on yksilön kuolevaisuutta edeltävän, kuolevaisuuden aikaisen ja iankaikkisen identiteetin ja tarkoituksen oleellinen ominaisuus.

Kuolevaisuutta edeltävässä maailmassa henkipojat ja -tyttäret tunsivat Jumalan iankaikkisena Isänään ja palvelivat Häntä sellaisena sekä hyväksyivät Hänen suunnitelmansa, jonka mukaan Hänen lapsensa voivat saada fyysisen ruumiin ja saada maanpäällistä kokemusta edistyäkseen kohti täydellisyyttä ja toteuttaakseen lopulta jumalallisen päämääränsä iankaikkisen elämän perillisinä. Jumalallinen onnensuunnitelma tekee mahdolliseksi perhesuhteiden jatkumisen haudan tuolla puolen.”

Suuri onnensuunnitelma

Huomatkaa, että tässä sitä kuvataan onnensuunnitelmaksi. Sitä kuvataan

muualla, Mormonin kirjassa, suureksi onnensuunnitelmaksi (ks. Alma 42:8).

”Jumalallinen onnensuunnitelma tekee mahdolliseksi perhesuhteiden jatkumisen haudan tuolla puolen. Pyhissä tempeleissä tarjolla olevat pyhät toimitukset ja liitot suovat yksilöille mahdollisuuden palata Jumalan kasvojen eteen ja perheille mahdollisuuden tulla liitettyksi yhteen iankaikkisuudeksi.

Ensimmäinen käsky, jonka Jumala antoi Aadamille ja Eevalle, koski heidän mahdollisuuttaan aviomiehenä ja vaimona tulla vanhemmiksi. Me julistamme, että Jumalan lapsilleen antama käsky lisääntyä ja täyttää maa on yhä voimassa. Me julistamme tämän lisäksi Jumalan määränneen, että pyhiä lisääntymisen voimia tulee käyttää ainoastaan miehen ja naisen kesken, jotka on laillisesti vihitty aviomieheksi ja vaimoksi.”

Huomaatte, kun luemme tätä läpi, että tällaiset julistukset asetetaan kyseenalaisiksi. Maailma haluaa muuttaa sen. Me emme muuta. Emme voi tehdä sitä. Kun mietitte, keitä me olemme ja miksi me olemme, muistakaa, että meillä on tämä malli ja me noudatamme sitä.

”Me julistamme, että keino, jolla kuolevainen elämä luodaan, on Jumalan säätämä. Me vahvistamme, että elämä on pyhä ja että se on tärkeä Jumalan iankaikkisessa suunnitelmassa.”

Kantamme sellaisiin asioihin kuin avioero, abortti ja sukupuolikysymykset ilmaistaan ja esitetään ilmoituk-

sisä, ja perhejulistus on selkein lausunto, mitä meillä noista asioista on.

Vanhempien velvollisuudet

”Aviomiehellä ja vaimolla on vakava velvollisuus rakastaa toinen toistaan ja huolehtia toisistaan sekä rakastaa lapsiaan ja huolehtia heistä. ’Lapset ovat Herran lahja’ (Ps. 127:3). Vanhemmillä on pyhä velvollisuus kasvattaa lapsensa rakkaudessa ja vanhurskaudessa, huolehtia heidän fyysisistä ja hengellisistä tarpeistaan ja opettaa heitä rakastamaan ja palvelemaan toisiaan, noudattamaan Jumalan käskyjä ja olemaan lainkuuliaisia kansalaisia, missä tahansa he asuvatkin. Aviomiehiä ja vaimoja – äitejä ja isä – pidetään Jumalan edessä tilivelvollisina näiden velvollisuuksien täyttämistä.

Perhe on Jumalan säättämä. Hänen iankaikkisessa suunnitelmassaan on olennaista miehen ja naisen välinen avioliitto.”

Emmekä me kirkossa tunnusta mitään muuta avioliittomallia kuin avioliiton miehen ja naisen välillä.

”Lapsilla on oikeus syntyä avioliitossa ja saada kasvatuksensa sellaiselta isältä ja äidiltä, jotka pitävät avioliittolupaukset kunnialla olemalla täysin uskollisia. Perhe-elämän onni saavutetaan todennäköisimmin silloin, kun sen perustana ovat Herran Jeesuksen Kristuksen opetukset.”

Minusta on aina tuntunut siltä, että kirkon kaikkien toimintojen ja ohjelmien lopullinen päämäärä on siinä,

että mies ja nainen ja heidän perheensä ovat onnellisia kotona.

”Onnistuneet avioliitot ja perheet perustuvat uskon, rukouksen, parannuksen, anteeksiannon, kunnioituksen, rakkauden, myötätunnon, työn ja tervehenkisen virkistystoiminnan periaatteille ja säilyvät näitä periaatteita noudattamalla. Jumalallisen suunnitelman mukaan isän on määrä johtaa perhettään rakkaudessa ja vanhurskaudessa, ja hän on velvollinen suojelemaan perhettään ja huolehtimaan sen toimeentulosta. Äiti on ensisijaisesti vastuussa lastensa hoivaamisesta. Näissä pyhissä tehtävissä isillä ja äideillä on velvollisuus auttaa toisiaan tasavertaisina kumppaneina. Vamma, kuolema tai muut olosuhteet saattavat vaatia yksilöllisiä sovellutuksia. Sukulaisten tulisi tarvittaessa antaa tukeaan.”

Varoitus

”Me varoitamme” – emme usein käytä tätä sanaa,

mutta tähän se sopii – ”Me varoitamme, että ne, jotka rikkovat siveyden liittoja, jotka kohtelevat pahasti puolisoaan tai jälkeläisiään tai jotka jättävät perhevelvollisuudet täyttämättä, seisovat eräänä päivänä tilivelvollisina Jumalan edessä. Varoitamme edelleen, että perheen hajoaminen tuo yksilöille, yhteisöille ja kansakunnille ne onnettomuudet, joista muinaiset ja nykyiset profeetat ovat ennustaneet.

Me vetoamme vastuuntuntoisiin kansalaisiin ja viranhaltijoihin kaikkialla sellaisten toimenpiteiden edistämiseksi, joiden tarkoituksena on ylläpitää ja vahvistaa perhettä yhteiskunnan perusyksikkönä.”¹

Ei ole helppoa perustaa perhettä tässä elämässä ja kasvattaa lapsia, mutta kirkosta saat tarvitsemaasi apua.

Opit ja toimitukset

Kuulette tämän koko kirkon laajuisen kokouksen esityksissä käytännön sovelluksia, opetuksia, neuvoja ja opastusta, mutta ne kaikki keskittyvät pyhien kirjoitusten ilmoituksiin ja oppiin sekä periaatteisiin, joita tässä perhejulistuksessa julistetaan.

Kun te nuoret, jotka nyt odotatte avioliittoa ja perhe-elämää, katsotte ympärillenne ja näette vaarat, täällä maan päällä on vain yksi paikka, jossa perhettä voidaan täysin suojella, ja se on Jeesuksen Kristuksen evankeliumin toimitusten ja oppien turvissa. Eläkää evankeliumin mukaan, niin te selviätte kyllä.

Maaailma ei ole kovin miellyttävä paikka elää, ja eteemme tulee haasteita, sairauksia, elämää ja kuolemaa

ja kaikkia ongelmia, mutta vastaukset löytyvät, kun ymmärrämme, että perhe on kirkon perusyksikkö. Kaikki toiminta kirkossa on tarkoitettu vahvistamaan perhettä.

Apu perheitä varten

Saatamme toisinaan harhautua hie-
man tehtävästämme tukea perheitä
niin että pidämme perheiden tehtä-
vänä kirkon tukemista. Paikallisten
johtajien tulee huolellisesti järjestää
kirkon toimintaa ja ohjelmia, jotka
auttavat nuoria miehiä ja nuoria naisia
eteenpäin ja valmistavat heitä avioelä-
mään ja auttavat sitten heitä heidän
avioliittonsa alkuvuosista aina vanhuu-
teen asti.

Olen pannut merkille, että vanhuus
on kiinnostava kokemus. Olen pohti-

nut rakkauden ja perheyhteyden sekä
nuoruuden romanttisen rakkauden
mallia. Säilyykö se? Kyllä vain. Se ei
pelkästään säily vaan kirkastuu ja
enentyy.

Ei ole helppoa perustaa perhettä
tässä elämässä ja kasvattaa lapsia.
Mutta koska kirkko on mitä on, löy-
dätte kaipaamanne avun.

Osaamme rukoilla, osaamme opet-
taa, mutta on hetkiä, jolloin tarvit-
semme apua. Aina ja kaikkialla on
joku paikallinen pappesusjohtaja.
Meille on opetettu ilmoituksen mal-
leja ja tiedämme, että voimme saada
henkilökohtaista ilmoitusta. Kun
olemme epävarmoja, voimme kääntyä
paikallisten pappesusjohtajien puo-
leen. Ja jos seuraamme heitä, sel-
viämme turvallisesti nykyajan elä-
mästä lapsinemme ja lastenlapsi-
nemme.

Meidän perheessämme on lasten-
lapsia ja lastenlastenlapsia, ja meillä
on yhä tarve kääntyä paikallisten pap-
peusjohtajien puoleen tehdäksemme
sen, mitä meidän yleensä odotetaan
tekevän kirkossa. Ajoittain on haas-
teita ja vaikeuksia ja vaaroja ja petty-
myksiä, mutta perheiden suojelemi-
sestahan kirkossa on kyse. Me
teemme kaiken voitavamme kirkossa
suojellaksemme perhettä, ja sitten
ovat pappesusjohtajat, voima, joka on
läsnä kaikkialla maailmassa, jokaisen
kansakunnan keskuudessa, missä
kirkko on olemassa: miehet, jotka on
asetettu pappeteen, ja naiset, jotka
ovat viisaita ja äidillisiä äidillisine vais-
toineen.

Kun lapsemme lähtivät kotoa kauas pois ja perustivat perheen jossakin kaukaisessa kaupungissa, katselimme heidän lähtöään ja tunsimme lohtua tietäessämme, että siellä heillä olisi perhe. Ja kerroimme lapsillemme useammin kuin kerran: ”Et voi soittaa meille kovin usein, koska se on kallista. Mutta sinulla on siellä isoäiti. Mistä siellä löydät isoäidin? Apu-yhdistyksestä. Ja saat viisaita neuvoja ja voit saada samaa voimaa, jota sinulla on ollut meidän perheessämme. Näin lähtösi vain laajentaa perhepiiriä.”

Jos nyt kuuntelette ohjeita, joita tässä kokouksessa annetaan, huomaatte, että niissä on innoitusta ja johdatusta. Tietäkää myös, että kun meidät kastetaan Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon, on olemassa toinen toimitus, joka on erillään kasteesta ja jossa annetaan Pyhän Hengen lahja. Veljet, joilla on valtuus, panevat kätensä kunkin henkilön, kunkin kastetun ihmisen päälle ja antavat hänelle tuon lahjan, ja se on oleva valo ja opettaja, oikaisija ja opas, kun kuljemme elämän halki.

Ohjausta ja siunauksia

En usko, että kirkon jäsenillä on aihetta elää pelossa – nähdä kaikki, mitä ympärillämme tapahtuu, ja sanoa: ”Kuinka voimme kasvattaa perheen, kun ympärillämme on kaikkia näitä kiusauksia ja vaikeuksia?”

Te voitte, koska te voitte saada opastusta ja te voitte opettaa lapsianne saamaan opastusta. Kaiken sen ansiosta voitte elää onnellista elämää ja huomata kaiken tämän täyttymyksessä, seuraavassa olemassaolossa, että perhe voi olla yhdessä.

Joskus on niitä, jotka ovat yksityisissä. Profeetat ovat luvanneet meille, etteivät he ole menetettyjä pysyvästi, vaan että jos heidät on sinetöity tempelin toimituksin ja jos liitot pidetään, niin aikanaan, kun kaikki tarpeelliset ojennukset on annettu, he eivät enää ole menetettyjä.

Niinpä annan siunaukseni kaikkialla kirkossa kaikille teille, jotka nautitte perhe-elämästä joko vanhempina tai lapsina tai minkä tahansa mallin mukaan, joka on teidän mallinne, että teitä siunataan ja varjellaan, että Pyhän Hengen voima on läsnä elämässänne ja aina läsnä oleva pappeuden varjelleva voima on kanssanne ja oikaisee teitä, siunaa teitä, kannustaa teitä ja lujittaa todistustanne.

Jumala on meidän Isämme!

Tiedän, että Jumala elää, että Hän on meidän Isämme, että Hän on meidän *Isämme!* En oikein tiedä, kuinka sanoisin tuon sanan. Se on sana, jonka sanomme melkein ohimennen. Mutta Hän on meidän Isämme. Hän rakastaa meitä. Ja samaa mallia noudattaen meillä, jotka johdamme kirkkoa, on tuo sama tunne kaikkia niitä kohtaan, jotka ovat kirkon jäseniä, ja kaikkia, jotka voisivat olla. Niinpä

rukoilen Herran siunauksia teille kaikille ja Isän siunauksia kaikille teille kirkon jäsenille, kun edessämme on vastuu vanhurskaan jälkipolven kasvattamisesta. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.

VIITE

1. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liabona*, lokakuu 2004, s. 49.

Pyöreän pöydän keskustelu

VANHIN DALLIN H. OAKS

kahdentoista apostolin koorumista

VANHIN JEFFREY R. HOLLAND

kahdentoista apostolin koorumista

JULIE B. BECK

Apuyhdistyksen ylijohtaja

SUSAN W. TANNER

Nuorten Naisten ylijohtaja

CHERYL C. LANT

Alkeisyhdistyksen ylijohtaja

Luojan suunnitelma

Vanbin Holland

Seurassamme on vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista, Apuyhdistyksen ylijohtaja, sisar Julie Beck, Nuorten Naisten ylijohtaja, sisar Susan Tanner, sekä Alkeisyhdistyksen ylijohtaja, sisar Cheryl Lant. Nämä johtajat ovat ystävällisesti kutsuneet minut joukkoonsa pöydän ääreen, ja he pyysivät minua johtamaan keskustelua.

Maailmanlaajuisessa perhejulistiksessä sanotaan: ”Hänen iankaikkisessa suunnitelmassaan on olennaista miehen ja naisen välinen avioliitto”¹. Kun puhumme kirkossa avioliitosta ja perheestä, miksi asetamme sen Jumalan suunnitelman yhteyteen? Niinhän me sanomme, ja niin me epäilemättä sanomme täälläkin tänä iltana. Miksi asetamme sen iankaikkisuuden ja yleisen pelastussuunnitelman yhteyteen?

Vanbin Oaks

Perhejulistiksessä meille sanotaan, että ”perhe on keskeisellä sijalla Luojan suunnitelmassa Hänen lastensa iankaikkiseksi päämääräksi”. Se tarkoittaa sitä, että avioliittoa sekä lasten synnyttämistä ja kasvattamista koskevilla päätöksillämme ja toiveillamme on valtavan suuri iankaikkinen merkitys. Meidän täytyy noudattaa siinä Jumalan käskyjen ja Hänen palvelijoidensa opetusten neuvoa eikä sitä, mikä on vallitsevan kulttuurin mukaista tai poliittisesti korrektaa. Mielestäni se on tärkein sanoma, mikä meidän tulee pitää mielessämme, ja päätarkoitus sille, että osoitamme

tässä tärkeässä lähetyksessä sanamme kaikille kirkon aikuisille.

Vanbin Holland

Hyvä. Kiitos. Sisaret, mitä ajattelite tämän kaiken iankaikkisesta luonteesta, siitä, miksi emme ole vain jokin sosiaalinen järjestelmä tai miksi emme ole pelkästään jokin yhteisön tarpeisiin vastaava elin? Mitä ajattelite siitä?

Kolmen osapuolen välinen sitoumus

Sisar Tanner

Mielestäni avioliittositoumus – sehän on sitoumus, vaikka maailma ei taida lainkaan pitää sitä sitoumuksena – on kolmen osapuolen välinen sitoumus. Mies ja vaimo sitoutuvat toisiinsa, mutta he sitoutuvat ehdottomasti myös taivaalliseen Isäämme. Rakkaus, Kristuksen puhdas rakkaus, on tätä avioliittosuhdetta sitova voima. Kun meillä on tätä rakkautta toisiamme kohtaan, se ei pelkästään vedä meitä toistemme puoleen, vaan se vetää meidät lähemmäksi taivaallista Isäämme ja sen tähden lähemmäksi toistanne aviosuhteessa.

Vanbin Holland

Liittyen siihen pieneen kolmioon, jonka juuri piirsit käsilläsi, korostamme erityisesti sitä, että yritämme tuoda taivaan kotiimme, yritämme tuoda Jumalan avioliittoomme. Voisitteko antaa joitakin neuvoja veljille ja sisarille, nuoremmille tai vanhemmille, jotka yhä yrittävät tehdä niin? Herättääkö se ajatuksia?

Sisar Lant

Mieleeni tulee se, että kun puhumme iankaikkisesta perheestä, emme tarkoita täydellistä perhettä, vaan perhettä, joka yrittää lopulta tulla täydelliseksi ja palata takaisin taivaallisen Isämme luokse. Joten kun tuot esille tämän ajatuksen kolmiosta, jossa taivaallinen Isämme auttaa meitä selviytymään elämän haasteista, minusta se kuvastaa täydellistä perhettä tässä elämässä. Se ei ole vailla haasteita, vaan sillä on haasteita ja se tekee työtä selvitäkseen niistä taivaallisen Isämme avulla.

Sisar Beck

Haluaisin sanoa jotakin naisista, jotka ovat jääneet syystä tai toisesta yksin, jotka aviomies on hylännyt tai jotka ovat jääneet leskeksi. Meillä on monia naisia, jotka sitoutuivat täydellisessä uskossa ja uskollisina koko suunnitelmaan, kun heidät sinetöitiin, ja nyt he huomaavat olevansa yksin. Tunnen monia näistä uskollisista naisista, jotka ovat sanoneet: ”Hyvä on. Minä sitouduin suunnitelmaan, enkä aio luopua siitä vain siksi, että olen yksin. Pidämme edelleen perherukouksen. Luemme edelleen pyhiä kirjoituksia perheenä. Pidämme perheillan. Koulutamme lapsemme. Huolehdimme perheestämme Herran suunnitelman mukaisesti.” Arvostan ja kunnioitan noita rohkeita naisia, jotka tekevät niin. He eivät hylkää suunnitelmaa siitä syystä, että ovat yksin. Se on vaikeampaa, kun on yksin, mutta se onnistuu kyllä.

Vanbin Oaks

Herra ei ole sanonut, että se olisi helppoa, mutta Hän on vakuuttanut meille, että se on mahdollista.

Perheen keskeinen asema

Sisar Beck

Kysyimme, miksi perhe on keskeisellä sijalla Luojan suunnitelmassa. Mistä me tiedämme sen? Profeettojen saamat ilmoitukset antavat ymmärtää, että elimme taivaassa ennen syntymäämme, että kuolevaisuutta edeltävässä maailmassa osallistuimme suureen taisteluun saadaksemme etuolkeuden olla osa iankaikkista perhettä.

On olemassa iankaikkinen perheyksikkö, ja se on koko suunnitelman ydin. Sitten kaikki muu, mitä meillä on, liittyy siihen suunnitelmaan.

Vanbin Holland

Taivaassa saattaa olla seurakuntia ja vaarvoja – en tiedä niistä mitään – tai siellä saattaa hyvin olla joitakin muita organisaatioita, joista emme tiedä paljonkaan. Mutta sen me tiedämme, että taivaassa on perheitä. Suurin osa siitä, mitä tuonpuoleisesta elämästämme, iankaikkisesta elämästämme, selestisestä elämästämme, on ilmoitettu, keskittyä perheeseen ja siten temppelein korkeisiin periaatteisiin, siellä tekemiimme liittoihin.

Toivomme, että tämä auttaa kirkon jäseniä sekä kirkkoon kuulumattomia ymmärtämään, miksi puhumme siitä niin paljon.

Vanbin Oaks

Suurella osalla siitä, mihin keskityimme kuolevaisuudessa – valta,

asema, omaisuus, maine – ei tietämämme mukaan ole mitään merkitystä tulevassa elämässä. Mutta perheellä on.

Ykseys ja epäitsekkyys avioliitossa

Vanbin Holland

Aiomme siirtyä keskusteluun perheestä, lapsista ja lasten synnyttämisestä, kasvattamisesta ja rakastamisesta sekä siitä, miten autamme heitä olemaan kaikkea, mitä heidän täytyy olla. Mutta ensiksi, entä avioliiton henkilökohtaiset puolet?

Kuinka teemme työtä avioliiton eteen niin, että se tulee tarjoamaan sen ympäristön, johon lopulta haluamme lasten syntyvän ja jossa haluamme heidän varttuvan?

Sisar Lant

Kysyit, kuinka valmistaudumme perustamaan perheen ja saattamaan lapsia maailmaan. Onnistuakseen siinä aviomiehellä ja vaimolla täytyy olla hengellinen perusta, yhteiset tavoitteet ja käsitykset siitä, millaisen kodin ja perheen he haluavat.

Sisar Beck

Yksi yksinkertaisimmista ohjeista sen tekemiseksi on Ensimmäisen Mooseksen kirjan toisessa luvussa, jossa Herra sanoo, että mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, niin että he tulevat yhdeksi lihaksi (ks. 1. Moos. 2:24). Siinä pariskunnille annetaan heti alussa kolme tehtävää: he lähtevät sieltä, missä he olivat, liittyvät toisiinsa ja tulevat yhdeksi. Ja jos he tekevät töitä näiden kolmen periaatteen eteen, he alkavat kehittää tuota suhdetta Herran kanssa.

Vanbin Oaks

Naimisiin menevälle nuorelle parille kerron mielelläni, että avioliittosuhteessaan heidän tulee ensiksi kääntyä toinen toisensa puoleen, aivan kuten he tekevät alttarilla avioliittoseremonian aikana – eikä ensiksi vanhempiensa, sisarustensa tai ystäviensä puoleen. Heidän tulee ensiksi kääntyä toinen toisensa puoleen ratkaistessaan kaikkia ongelmiaan, koska heidän välillään oleva ykseys äsken mainitsemassasi kolmiossa, joka toimii taivaallisen Isän rakastavalla johdolla, vie heidät yli ongelmien, joita avioliitossa väistämättä tulee.

Sisar Tanner

Ajattelen mielelläni tätä ensimmäistä kertomusta, tätä Aadamin ja Eevan ensimmäistä rakkaustarinaa. Kun Adam luotiin, Herra antoi hänelle kaiken. Herra antoi hänelle kauniin maailman. Hän loi kukkia, eläimiä, sen ihanan puutarhan, jossa elää. Mutta Adam ei voinut edistyä. Ihminen ei voinut kehittyä, ennen kuin hän sai sopivan kumppanin, henkilön, joka

sopi hänelle kaikin tavoin – henkisesti, hengellisesti ja fyysisesti.

Siinä kerrotaan sellaisesta kumppanuudesta, joka meillä tulee olla hyvässä avioliitossa. Meidän täytyy sopia toinen toisellemme. Meidän tulee miettiä, kuinka voimme auttaa kumppanuutta kehittymään. Jokainen meistä tuo avioliittoon perustavanlaatuisia, luontaisia ominaisuuksiaan, ja meillä on henkilökohtaisia tehtäviä avioliitossa. Mutta meidän on myös katsottava ympärillemme ja oltava epäitsekkeitä siinä kumppanuudessa ja autettava toisiamme.

Vanbin Holland

Olen kuullut presidentti Hinckleyn sanovan, että itsekkyyks saattaa olla suurin yksittäinen haaste avioliitossa². Voisitko esittää joitakin neuvoja kirkolle siitä, kuinka voi oppia kysymään, miten sinun päiväsi sujui, sen sijaan että mietittäisiin, miten oma päivä on sujunut?

Sisar Lant

Nykymaailmassa on niin paljon puhetta siitä, saadaanko omat tarpeet tyydytettyä. Siitä puhutaan niin paljon.

Vanbin Holland

Niin, *tarpeet* on todella tärkeä sana.

Sisar Lant

Niin, ”se ei vastaa tarpeitani”. Ajattelen, että jospa vain voisimme päästä siihen pisteeseen, että ajatlemme jonkun toisen tarpeita, niin silloin omat tarpeemmekin täyttyvät. Paras tapa saada omat tarpeemme täytettyä on huolehtia jostakusta toisesta.

Sisar Tanner

Vartuin kodissa, jossa vallitsi oikein hyvä avioliitto, mutta muistan äitini

sanoneen minulle yhä uudelleen, että hyvän avioliiton eteen on tehtävä ahkerasti työtä; siihen tarvitaan jatkuvaa työtä. Hän ei väittänyt, ettei heillä olisi hyvä avioliitto, mutta hän tarkoitti, ettei saa antaa päivänkään kuluu ilman että ajattelee, kuinka voi siunata aviopuolisoaan ja auttaa vastaamaan hänen tarpeisiinsa.

Puolison valinta

Sisar Beck

Kuulemme usein nuorten aikuisten sanovan: ”Etsin sielunkumppaniani.” Ja he lykkäävät avioliittoa, koska uskovat, että on olemassa yksi täydellisen sopiva sielunkumppani, josta tulee ikuisesti heidän paras ystävänsä. Mitä heidän tulisi oikeastaan etsiä, jos he pyrkivät saamaan Herran siunauksia ja muodostamaan iankaikkisen avioliiton? Kuinka he tekevät sen?

Vanbin Oaks

Epäilykseni heräävät aina kun kuulen, että joku odottaa löytävänsä henkilön, joka olisi taivaassa ennalta määrätty hänelle. Sellaisiakin tapauksia saattaa olla. Mutta useimmat meistä etsivät jotakuta, jota rakastamme, jolla on samat ihanteet ja periaatteet ja jonka rinnalla voimme olla ja kulkea eteenpäin muodostaen iankaikkisen perheen. Luulen, että jos joku odottaa, kunnes saa kuin salamaniskun voidakseen sanoa ”Tässä se nyt on”, avioliiton solmiminen vain lykkäytyy ja joskus estyy kokonaan.

Vanbin Holland

Olemme varmaan kaikki kuulleet sellaisia kommentteja kuten: ”Ennen kuin menen naimisiin, minun on

ensin saatava opintoni päätökseen” tai ”Tarvitsen työpaikan” tai ”Minun on saatava vähän rahaa säästöön” tai ”Me tarvitsemme auton”. Kuulemme yhteiskunnassamme kasvavassa määrin sentyyppisiä ehtoja. Haluamme kaiken olevan valmiina.

Pidän kovasti James Thurberin vuosia sitten esittämästä yksinkertaisesta rakkauden määritelmästä. Hän sanoi: ”Rakkaus on sitä, mitä te koette yhdessä.”³

Teidän naimattomien aikuisten ei tulisi jäädä vaille niitä kokemuksia, jotka sitovat meidät yhteen nuoruudessaamme ja vaikeuksissamme ja uhrauksissamme samoin kuin vanhuusvuosinamme, jolloin rahaa on ehkä vähän enemmän.

Vanbin Oaks

Muistakaa, että taivaallinen Isä on olemassa, ja kun teemme, mitä Hän on pyytänyt meitä tekemään, Hän siunaa meitä. Älkäämme kieltäkö Häneltä tilaisuutta täyttää lupauksensa toimimalla ikään kuin meidän pitäisi tehdä se kaikki itse.

Sisar Lant

Emme silti mitenkään halua kannustaa nuoria tinkimään tasovaatimuksista – viittaa kirkon mittapuihin – heidän ei pidä tyytyä solmimaan avioliittoa jonkun sellaisen kanssa, joka ei ole heidän rinnallaan evankeliumissa ja Herran palvelutyössä.

Älkää eläkö pelossa

Sisar Tanner

Mielestäni naimisissa oleminen, perheen perustaminen, uskollisena pysyminen ja uhrausten tekeminen

evankeliumin tähden on kaikki riemullista. Se tuo elämääme todellista iloa. Meidän tulee muistaa se ja korostaa sitä. Perhe-elämä on meille suurenmoinen siunaus.

Vanbin Holland

Kun ajattelee kaikkea ympärillämme tapahtuvaa, kansainvälisesti ja muutenkin, luulen, että ilmenee paljon pelkoa. Kuulen yksinäisten nuorten aikuisten ja teini-ikäisten pohtivan kovasti peloissaan, onko tulevaisuutta olemassakaan: ”Eläkö tarpeeksi pitkään voidakseni mennä naimisiin?”

Kuulkaahan, vaikeuksia on ollut aina. Maailman historiassa ei ole koskaan ollut aikaa, jolloin ei olisi ollut ongelmia, jolloin ei olisi ollut mitään pelättävää. Siksi meillä on evankeliumi. Emme voi elää siinä pelossa – emme tässä kirkossa – etteivät asiat onnistuisi tai että on olemassa liian paljon pahoja uhkia, jotka vielä hyökkäävät. Kyseessä voi olla henkilökohtainen pelko tai yhteiskunnassa vallitseva yhteinen pelko. Meidän on vain eletävä evankeliumin mukaisesti, turvattu uskoomme, saatava vastauksia rukouksiimme ja kuljettava eteenpäin. Niin on tehty aina ennenkin.

Vanbin Oaks

Pyhien kirjoitusten kohtaa mukailakseni: ”Täydellinen [Herran] rakkaus karkottaa pelon” (1. Joh. 4:18; ks. myös Moroni 8:16).

Tasavertaiset kumppanit

Vanbin Oaks

Haluaisin esittää tähän liittyvän kysymyksen. Olen kuullut joidenkuiden avioliittoa suunnittelevien nuor-

ten sanovan seurustellessaan: ”Jos me vain tekisimme luettelon asioista, jotka sinä teet ja jotka minä teen, niin sitten sitä luetteloa ja sitä sopimusta noudattamalla saamme onnellisen avioliiton.” Mitä sanotte siihen?

Sisar Beck

Se ei ole luetteloasia. Luettelo vaihtelee. Tilanne muuttuu vuoroveden tavoin päivittäin.

Sisar Tanner

On eräs ihana lainaus kirjailija John Miltonin eppisestä runosta *Kadotettu paratiisi*, jossa Aadam ylistää Eevaa seuraavin sanoin: ”– viehätykset nuo, nuo säteet tuhannet, joit’ ympärilleen hän töin ja sanoin kylvää ilmi tuoden niin alttiin lempensä”⁴. Olisi ihanaa, jos kumppanuutemme voisi olla täynnä sellaisia päivittäisiä viehätyksiä – että ajatteleme, mitä me voimme tehdä sanoin ja teoin osoittaaksemme rakkautta.

Sisar Lant

Tiedättehän, että avioliitossa on oltava jonkinlainen työnjako, koska kaikkea ei voi tehdä itse. Mutta olen huomannut – no, sehän on päivänselvää – että tuo työnjako on nykyajan nuorilla pareilla erilainen kuin se oli silloin, kun itse menin naimisiin. Seuraan oman perheeni nuoria pareja – lapsiani puolisoineen – ja kuinka he tekevät asioita omissa perheessään. Se on erilaista kuin meillä oli. Silti he saavat työn tehtyä. He työskentelevät yhdessä eri tavalla. Ja se on monella tavoin parempi kuin tapa, jolla me teimme sen. Asian ydin on kuitenkin, että se on henkilökohtainen kysymys.

Jokaisen pariskunnan on ratkaistava, kuinka he toimivat.

Vanbin Holland

Se muistuttaa minua perhejulistuksesta, jossa puhutaan tasavertaisista kumppaneista. Emme sano pelkästään: ”Sinun tehtäväsi on olla ainoa hoivaaja ja minä olen ainoa, joka huolehtii rahasta tai muuta sellaista.” Siihen liittyy vuoroveden kaltaista vaihtelua. Siihen liittyy tasapainoa. Meidän on tehtävä se yhdessä. Kumppanin on tehtävä osansa. Minusta se on juuri sitä, mitä julistuksessa sanotaan.

Toisessa kohdassa julistuksessa sanotaan: ”Perhe-elämän onni saavutetaan todennäköisimmin silloin, kun sen perustana ovat Herran Jeesuksen Kristuksen opetukset.” Mielestäni siinä sanotaan: ”Minun olisi parasta kiinnittää huomio omiin virheisiin ennen kuin huolehdin kaikkien muiden virheistä.”

Vanbin Oaks

Mielestäni se on yksinkertaisesti osoitus siitä, mitä Jeesus opetti sanoessaan, ettei pidä yrittää ottaa roskaa toisen silmästä ennen kuin on ottanut hirren omasta silmästään (ks. Matt. 7:3–5; Luuk. 6:41–42; 3. Nefi 14:3–5).

Myöhempien aikojen pyhien kulttuuri

Sisar Beck

Ajattelen eräiden sellaisten ystäväni esimerkkiä, jotka ovat kirkon käännynnäisiä, eikä heidän kulttuuris- saan ja perheessään ollut tätä ykseyttä ja Kristuksen kaltaista esimerkkiä. Se

Pyhissä tehtävissään isillä ja äideillä on velvollisuus auttaa toisiaan tasavertaisina kumppaneina.

ei kuulunut heidän saamaansa perintöön. Mutta he olivat liittyneet kirkkoon ja he ottivat vastaan Vapahtajan opetukset. He kysyivät naimisiin mennessään: ”Minkälaista kulttuuria meidän perheemme mahtaa edustaa? Minkälainen kulttuuri meillä tulee olemaan?” Ja he tekivät hyvin huolellisesti päätöksen edustaa myöhempien aikojen pyhien kulttuuria. He tutkivat pyhiä kirjoituksia, he tutkivat oppeja kysyen, miltä heidän perheensä tulisi näyttää ollakseen sopusoinnussa sen kanssa, minkä he tiesivät olevan totta. He rakensivat kotinsa Kristuksen kaltaisten periaatteiden varaan. Mitä Vapahtaja opetti? Kuinka me kohtelemme toinen toistamme? Hyvät tavat, ystävällisyys, kunnioitus.

Nyt, vuosien vieressä, perheestä on tullut tuon tavoitteen mukainen perhe. He eivät edusta oman maansa kulttuuria. Heidän kodissaan vallitsee evankeliumin kulttuuri.

Vanbin Oaks

Ja se, myöhempien aikojen pyhien kulttuuri, on paljon parempi perusta avioliitolle kuin tehtäväluettelo.

Sisar Lant

Olemme kertoneet omille lapsillemme, kun he ovat menossa naimisiin, että tärkeintä ei ole se, kuka on oikeassa, vaan se, mikä on oikein. Kumpikin tuo tullessaan oman perheensä perinteitä, ja kun niitä toivotavasti vertaillaan, heidän täytyy katsoa, mikä on oikein – heidän täytyy kääntää katse evankeliumin periaatteisiin ja päättää se – sitten he ovat paljon vahvempia kuin kummankaan oma perhe on ollut. Heidän perheensä tulee olemaan vahvempi, se tulee olemaan parempi.

Lasten saaminen uskossa

Vanbin Holland

Sisar Tanner, mainitsit Aadamin ja Eevan. Olen ollut hyvin kiitollinen

Toisen Nefin kirjan toisesta luvusta Mormonin kirjassa, jossa meille kerrotaan Aadamin ja Eevan tekemästä päätöksestä enemmän kuin kukaan muu on koskaan saanut tietää.

Lukiessani kohtaa 2. Nefi 2 on päivänselvää, ettei Aadamille ja Eevalle olisi voinut syntyä lapsia puutarhassa (ks. jae 23). Luulen, ettei suurin osa maailmaa tiedä sitä. Meillä se on perustavanlaatuisen opillinen kohta, joka korostaa jälleen ajatusta iankaikisesta suunnitelmasta, perheen keskeisestä asemasta, mistä olette kaikki puhuneetkin suunnitelmaan liittyen.

Sisar Tanner

Minusta tuntuu, että olemme todella siunattuja kirkossamme, kun meillä on perhejulustus. Mielestäni me voimme pitää tätä asiakirjaa lähes pyhien kirjoitusten kaltaisena, koska olemme saaneet sen eläviltä profeetoilta ja apostoleilta. Ja siinä meitä muistutetaan, että Jumalan Aadamille ja Eevalle antama käsky lisääntyä ja täyttää maa aviomiehenä ja vaimona on yhä voimassa.

Muistan, että ollessani yksinäinen nuori aikuinen sekä avioliiton alkuvuosina kuulin, kuinka apostolit ja profeetat saarnasivat sitä käskyä. Olin kiitollinen tuosta neuvosta. Muistan kuulleen heidän opettavan meille, että meidän tuli mennä naimisiin, saada lapsia ja hankkia koulutus, ikään kuin samanaikaisesti, niin mahdolltomalta kuin se kuulostaakin. Ehkä se kuulostaa mahdolltomalta; on varmasti ihmisiä, jotka asettavat sen kyseenalaiseksi ja ihmettelevät, kuinka se on mahdollista.

Kun olen ajatellut tämän lisääntymiskäskyn voimassaolon jatkumista, tiedän sen olevan totta ja oikein. Uskon myös sen vaativan meiltä suurta uskoa ja suurta rohkeutta ja usein suurta uhrausta. Siinä vaaditaan, että olemme sopusoinnussa Herran kanssa voidaksemme saada henkilökohtaista ilmoitusta, ja mielestäni siinä vaaditaan puhdasta sydäntä, ettemme tuomitsisi toisia ihmisiä, jotka harjoittavat omaa uskoaan ja joilla on oma henkilökohtainen ilmoituksensa tuon käskyn suhteen.

Vanbin Oaks

Mielestäni se, mitä sisar Tanner juuri sanoi, on totta ja äärimmäisen tärkeää. Kiitos niistä sanoista. Minusta tuntuu, että nykyään on vaarana, että kirkon jäsenet asettavat maailmalliset asiat etusijalle tehdessään päätöksiä lasten hankkimisesta. Sen sijaan, että he tekisivät nuo päätökset uskoen Herran lupauksiin ja luottaen siihen, mitä tiedämme suuresta onnensuunnitelmasta ja elämän tarkoituksesta, he kiinnittävät huomionsa muihin lähteisiin – televisioon tai nykymaailman tunteuttuihin aatteellisiin johtajiin tai jopa naapureiden painostukseen – tehdessään päätöksiä, jotka ovat perustavanlaatuisia ja iankaikkisia ja jotka pitää tehdä rukoillen Herran edessä.

Sisar Beck

Minusta se on uskon asia. Tiedämme, että monin paikoin eri puolilla maailmaa on asuntopula. Kuinka juuri vihitty pariskunta voi edes perustaa perheen, saati sitten hankkia lapsia, kun he eivät edes

löydä paikkaa, missä asua? Uskon, että se on uskon asia. Me emme hanki lapsia siksi, että meillä on rahaa tai että meillä on varaa siihen. Me hankimme lapsia, koska meillä on uskoa.

Uskon, että ihmisen elämässä tapahtuu ihmeitä, kun tuntee ja asennoituu niin, että pyrkii saamaan Herran siunauksia suunnitelman mukaisesti. Jos olette seudulla, jossa on pulaa asunnoista, mahdollisuus ilmaantuu. Aivan kuten kymmenysten maksaminen on uskon asia, lasten hankkiminenkin on uskon asia. Kymmenyksiä ei makseta rahalla, lapsia ei hankita rahalla.

Vanbin Oaks

Voimme lisätä siihen, että ope-
tamme johtavia periaatteita, koska olemme johtavia auktoriteetteja ja ylimpiä virkailijoita.

Sisar Tanner

Rakastan sanontaa: ”Tilaisuus tulee, jos vaellamme uskossa.” Minulla on henkilökohtainen todistus siitä, että tilaisuuksia tulee, kun olemme uskollisia. Kun olimme vastanaineita, appeni antoi miehelleni siunauksen, jossa sanottiin: ”Noudata evankeliumin periaatteita – tee tässä avioliitossa, mitä sinun pitää, ja kulje uskossa – niin tilaisuus tulee tavalla, jota et juuri nyt voi nähdä.”

Uskossa vaeltaminen ei tarkoita vastuuntunnotonta vaellusta. Meidän tulee olla hyvin viisaita tehdessämme päätöksiä ja tehdä sitten ahkerasti työtä ja olla halukkaita tekemään uhrauksia ja ehkä tulemaan toimeen ilman joitakin asioita. Mieheni ja minä tiedämme, että hänen isänsä antama

siunaus toteutui elämässämme. Meille tuli tilaisuuksia, joita emme aiemmin voineet nähdä. Tiedän, että se on tosi periaate kenelle tahansa, joka vaeltaa uskossa.

Sisar Lant

Puhuit siitä, kuinka pitää olla halukas tekemään työtä. Lasten saaminen tuo paljon työtä. Eikä meidän pidä pelätä sitä, sillä juuri ahkera työnteko ja se, että on halukas tekemään kaiken vaadittavan, tekee meistä sen, keitä me olemme. Uhrausten tekeminen tekee meistä sen, keitä me olemme. Haluan todistaa ilosta, joka tulee perheen perustamisesta ja lasten hankkimisesta. Se ei ole pelkästään Herran käsky, vaan siihen liittyy suurenmoisia luvattuja siunauksia.

Vanbin Oaks

Muistakaamme se asia, että monin paikoin maailmaa, missä ihmiset kuuntelevat tätä lähetystä, ajatusta lasten hankkimisesta hyljeksitään. Tai sanotaan, että yksi lapsi on tarpeeksi ja on typerää tai epäisänmaallista hankkia enemmän kuin yksi lapsi. Maailmassa on monia ajatuksia, jotka ovat evankeliumin suunnitelman vastaisia. Ja kuten isä Lehi sanoi: ”On välttämätöntä, että kaikessa on vastaakohtaisuutta” (2. Nefi 2:11). Emme voi odottaa saavamme suosionosoituksia aina kun teemme sen, minkä tiedämme oikeaksi. Mutta Jumala siunaa teitä.

Sydämen halu

Sisar Beck

Tiedän, että on monia pariskuntia, jotka haluavat saada lapsia eivätkä saa

sitä siunausta. Heidän haasteenaan on se, etteivät he saa lapsia. Meidän täytyy kuunnella ja tukea ja kannustaa heitä. Uskon myös, ettei yksinäisten sisarten ja näiden avioparien halu saada lapsia todennäköisesti häviä, jos he ovat vanhurskaita, sillä se on Jumalalta peräisin oleva halu. Se liittyy heidän luonteeseensa ja siihen koulutukseen, jonka he saivat taivaassa. Kaipuu ei häviä, mutta Herra on siunaava heitä.

Vanbin Oaks

Ja sillä kaipuulla on merkitystä viimeisellä tuomiolla. Yksi kaikkein lohdullisimmista pyhien kirjoitusten kohdista minulle on Op in ja liittojen luvussa 137 jakeessa 9, jossa meille sanotaan, että Herra tuomitsee meidän tekojemme ja sydämemme halun mukaan.

Perhe on ensi sijalla

Vanbin Holland

Keskustellaanpa lasten kasvattamisesta, siitä, kuinka me täytettyämme käsken hankkia lapsia edistämme heidän iankaikkista kehitystään antamalla heille kuolevaisuuden tilaisuuden. Nuo velvollisuudethan liittyvät toisiinsa. Minusta Herran käsky meille ei tarkoita pelkästään lasten hankkimista vaan sitä, että lapsia hankitaan tarkoituksena pelastaa heidät.

Vanbin Oaks

Kun nyt keskustelemme tästä aiheesta, niin mitä tarkoitetaan sanonnalla, että perhe on ensi sijalla? Me sanomme niin ja uskomme siihen, mutta mitä sillä tarkoitetaan, että perhe on ensi sijalla?

Haluan lainata silmälasiasi käyttäkseni Neal Maxwellin kielikuvaa.

Hän ehdotti erääseen toiseen aiheeseen liittyen, että kirjoittaisimme jotakin silmälasiemme sisäpuolelle niin, että aina kun katselisimme jotakin, näkisimme sen sanoman. Samoin voimme sanoa, että kun tarkastelemme päätöksiä siitä, kuinka perhe käyttää aikaansa tai kuinka seurakunta organisoii toimintoja, olemme kirjoittaneet omien silmälasiemme sisäpuolelle: ”Perhe on ensi sijalla.”

Vanbin Holland

Pidän hyvin paljon – me kaikki pidämme – tästä kohdasta Saarnaajan kirjassa: ”Kaikella on määrähetskensä,

aikansa joka asialla taivaan alla” (Saarn. 3:1). Meillä on vain tietty määrä aikaa, mutta meillä kaikilla on sitä saman verran. Uskon siis, että jos pidämme huolta asioiden tärkeysjärjestyksestä, voimme asettaa perheemme ensi sijalle. Uskon, että voimme tehdä työmme paremmin.

Vanbin Oaks

Ja kun puhumme perheen asettamisesta ensi sijalle, meidän täytyy ajatella sellaisia asioita kuten perheruokous, perheilta, pyhien kirjoitusten tutkiminen perheenä, ajan järjestäminen näille asioille, joilla on iankaikista merkitystä lastemme hengelliselle kasvulle. Se on osoituksena siitä, että ”perhe on ensi sijalla”.

Perheen mallit

Vanbin Holland

Palatkaamme aloituspuheenvuorossa käyttämäni sanaan malli. On asioita, joita luultavasti pidämme itseltään selvinä ja joita ei saisi pitää itseltään selvinä, kuten pyhien kirjoitusten lukeminen perheenä, perheruokous, perheilta – puhumme niistä ikään kuin kaikki ymmärtäisivät ne, eikä asia ole niin. Niistä pitäisi tulla osa perheen mallia.

Sisar Tanner

Yksi toivoa antava ajatus malleista on se, että vaikka ymmärrämme vajavuutemme yrittäessämme vakiinnuttaa näitä malleja, koemme merkittävänä ja tyydyttävänä sen, että näemme lastemme jatkavan niitä, vaikka emme tunnekaan olleemme aivan täydellisiä niissä.

Vanbin Holland

Osa siitä meni perille.

Sisar Tanner

Aviomieheni sanoi isänsä hautajaisissa, ettei hän ollut koskaan oppinut mitään sellaista kirkossa, mitä hän ei olisi oppinut jo kotona. Se on todellinen kunnianosoitus hänen vanhemmilleen, suuren perheen vanhemmille. Hän kertoi, kuinka lapset kokoontuivat joskus vanhempien sängylle, ja isällä oli tapana laskea alas makuuhuoneen vanha kierrekaihdiin ja tehdä siihen piirros pelastussuunnitelmasta. Mieheni sanoi: ”Opimme pelastussuunnitelman, kun istuimme yhdessä äidin ja isän sängyllä. Emmekä oppineet pelkästään evankeliumin totuuksia, vaan meillä oli myös tapana mennä ulos ja pelata pelejä yhdessä perheenä.” Tuossa perheessä käytettiin perheen yhteistä aikaa hyväksi tekemällä paljon hyviä asioita, jotka lähensivät heitä toisiinsa, opettivat ja loivat muistoja.

Vanbin Oaks

Muistan perheessämme olleen säännön – joka perheessä on sääntöjä – ettei televisio ollut koskaan päällä aterian aikana, koska meidän mielestämme tämä yhteen kokoontuminen oli varattu keskustelulle: ”Mitä sinä teit tänään?” ”Mikä sinua harmittaa?” ”Kuinka voimme auttaa?” Perheateriaalla ei synny keskustelua uutisten pauhatessa, olivatpa ne kuinka tärkeitä tahansa. Meillä ei ollut varaa pikaruokaan, joten meillä ei ollut sitä rajoittavia sääntöjä. Mutta meillä oli sääntönä olla ilman televisiota ja keskustella paljon, ja olimme myös kaikki kotona päivällisellä. Olosuhteistamme johtuen emme kaikki voineet olla yhdessä aamiaisella, mutta oli yksi ateria, jolloin olimme kaikki paikalla. Se oli todella hyvä asia perheellemme.

Sisar Tanner

Meillä oli samanlaisia kokemuksia. Puhuit keskustelusta ja yhdessäolosta keskustelun yhteydessä. Se ei ole vain

yhdessäoloa ja tietojen jakamista, se on hauskaa. On mahdollista nauraa yhdessä ja kertoa hienoista kokemuk- sista. Meillä oli tavallisesti perheru- kous aamiaisella ja päivällisellä, koska aterioimme silloin yhdessä. Meidän perherukouksemme oli usein se tapa, jolla keskustelunaiheet aterialla avatiin. Joskus mieheni rukoili leikkauk- seen menevän isoäidin puolesta. Tai hän rukoili jossakin päin maailmaa olevien ihmisten puolesta, jotka kärsi- vät maanjäristyksen tai jonkun luon- nonmullistuksen takia. Sitten aterian yhteydessä keskustelimme niistä mie- lenkiintoisista aiheista, ja tämä aika yhdessä sitoi meidät yhteen per- heenä.

Sisar Beck

Minä vartuin isossa perheessä. Vanhemmillani oli paljon lapsia. Se merkitsi monia mielipiteitä ja paljon työtä perheestä huolehtimisessa. Vanhempani käyttivät perheiltaa väli- neenä meidän opettamisessamme. Joka viikko lauloimme alkulauluna ”Kotiin juhlan tuntu saa”. Muistan aja- telleeni teini-ikäisenä, että oli tylsää laulaa sitä joka viikko.

Vanhin Oaks

Joskus sitä laulua lauletaan ham- masta puren.

Vanhin Holland

Ja siksi, että se kuuluu asiaan.

Sisar Lant

Joskus hammasta puree äiti.

Sisar Beck

Se siis tehtiin enemmän uskon kuin tavan vuoksi. Mutta joka viikko isä sanoi: ”Nyt laulamme alkulauluna ’Kotiin juhlan tuntu saa’.” Kun olin

noin 14- tai 15-vuotias, siinä iässä, jol- loin kaikki asetetaan kyseenalaiseksi, kysyin isältäni: ”Miksi meidän pitää laulaa tätä joka viikko? Laulukirjassa on paljon hyviä lauluja, joita voisimme laulaa.”

Hän katsoi minua hyvin tiukasti ja sanoi: ”Kun olette oppineet ensim- mäisen opittavan, opetan teille toi- sen.” En tiedä, mikä toinen opittava oli, emme koskaan päässeet sinne asti. Mutta minun täytyy sanoa, että kun näin vuosien kuluttua tarkastelen perhettäni, me tosiaan rakastamme toisiamme. Vuosien vieressä opimme, jollakin tavoin, rakastamaan toi- siamme, koska se oli ensimmäinen opittava, jonka vanhempani halusivat opettaa. He eivät yrittäneet opettaa kaikkea. He tiesivät, että jos he aloit- taisivat tästä, se toimisi.

Eräs erinomainen nuori äiti tuli luokseni. Hänellä oli neljä alle kuusi- vuotiasta lasta, ja hän sanoi minulle: ”Me yritämme uskollisesti tutkia pyhiä kirjoituksia perheenä joka aamu, mutta se on katastrofi. Aina joku

itkee, eivätkä he keskity.” Minä kysyin: ”Kuinka kauan yritätte tehdä sitä?” Hän sanoi: ”Olemme asettaneet tavoitteeksi kymmenen minuuttia päi- vässä.” Yrittäessäni keventää hänen huoltaan minä sanoin: ”No, kuulija- kunnan huomioon ottaen se kestää varmaan kahdeksan minuuttia liian kauan.” Hänellä oli kyllä hyvä malli, mutta hänen täytyi soveltaa sitä kuuli- jakunnan ikään. Ehkä he voisivat aloit- ta näyttämällä Aadamin ja Eevan kuvaa ja kertoa siitä sen sijaan että yrittäisivät auttaa kaksivuotiasta luke- maan pyhiä kirjoituksia. Mutta hän oli uskollinen, ja rakastan häntä sen vuoksi. Uskon kuitenkin, että on tär- keää, että aivan pienetkin lapset kuu- levat, kun heille luetaan pyhiä kirjoj- tuksia. Pyhien kirjoitusten kielen pitäisi tulla heille yhtä tutuksi kuin heidän vanhempiansa kieli.

Älkää tuomitko muita

Sisar Lant

Vanhin Holland, haluaisin sanoa jotakin toisten tuomitsemisesta. Katselemme ihmisiä, eivätkä asiat ole aina sitä, miltä ne näyttävät. Ajatteleminen niiden olevan tietyllä tavalla, eivätkä asiat aina ole niin.

Meillä oli suuri perhe ja mieheni oli piispana, kun kaikki lapset olivat vielä ihan pieniä. Minun piti ahkeroida koko lauantaipäivä ja koko sunnun- taiaamu saadakseni lapset kirkkoon. Minun oli saatava heidät sinne ajoissa tai sitten emme päässeet ollenkaan. Täytimme koko penkin – koko keski- penkki toiseksi viimeisellä rivillä oli täynnä meidän lapsiamme – ja

olimme siellä aina ennen kokouksen alkua.

Muistan, kuinka eräänä päivänä eräs sisar tuli taakseni ja kumartui puoleeni sanoen: ”Sisar Lant, jos minun lapseni olisivat yhtä kilttejä kuin sinun ja jos se olisi minulle yhtä helppoa kuin sinulle, niin minullakin olisi suuri perhe.”

Aloin itkeä ja itkin koko kokouksen ajan. Mieheni katseli minua ikään kuin kysyäkseen: ”Mikä on hätänä? Mikä on hätänä?” Menin sekaisin. Olin täysin riekaleina, koska se ei todellakaan ollut helppoa.

Meillä on taipumus tuomita toisiamme. Tuomitsemme ankarasti. Tai tuomitsemme epäoikeudenmukaisesti katsoessamme toisia epäystävällisesti. Emmekä aina oikein tiedä toistemme olosuhteita. Meidän täytyy vain rakastaa toisiamme.

Vanbin Holland

Ja pitää kiinni opista, näistä ihan-teista. Meidän on kiivettävä tälle vuorelle parhaan kykymme mukaan. Joskus se on erilaista jokaisen perheen kohdalla.

Yhdessä työskenteleminen

Vanbin Oaks

Siihen liittyy toinenkin asia: haaste isille ottaa johtovastuu. Perhejulistuksessa pyydetään isää johtamaan. Isän tulisi kutsua perheensä kokoon perherukousta varten. Isän tulisi varmistaa, että pidetään perheiltoja. Joskus on parasta antaa suunnittelu äidin tehtäväksi; hän saattaa olla siinä paljon parempi kuin isä. Mutta Herra pitää isää vastuullisena.

Siksi voimme lukea perhejulistuksesta, että ”isän on määrä johtaa”.

Isät, kohotkaa tehtävänne tasolle ja hoitakaa se.

Vanbin Holland

Se sopii yhteen sen kanssa, mitä sanoimme aiemmin, että monet maailman vaikutukset yrittävät saada ihmiset pois kodeistaan. Tämä on toinen esimerkki siitä, että me yritämme saada ihmiset tulemaan kotiin, mukaan lukien isät, ja erityisesti isät.

Sisar Lant

Isä johtaa ja kutsuu perheensä ympärilleen. Mutta äidin on autettava siinä. Heidän täytyy tehdä mahdolliseksi se, että perhe kokoontuu yhteen, ja heidän on valmistettava tietä sille, että siitä tulee hyvä kokemus.

Sisar Beck

Kun olette yhdessä, kun tiedätte – palataksemme takaisin alussa mainittuun periaatteeseen – että perhe on Jumalan säättämä ja että se on yhteinen asianne, niin te tietenkin suunnittelette yhdessä ja huolehditte siitä, että niin tapahtuu. Te autatte yhdessä sen toteutumista.

Sisar Lant

Ja lasten tulee haluta sitä. Teini-ikäisten tulee haluta sitä.

Sisar Beck

Joskus he haluavatkin sitä.

Vanbin Oaks

Ei mikään helppo tehtävä.

Sisar Lant

Tehkää silti niin. Tehkää silti niin.

Nämä periaatteet, joista olemme puhuneet, kaikki nämä periaatteet

siitä, mihin perheen tulisi perustua, suuntaavat meidät kohti temppeleitä. Mielestäni temppeli on todellinen siunaus elämässämme, olipa perheemme jo käynyt temppeleissä tai toivomme saavamme perheen, joka menee temppeleihin. Kaikki nämä totuudet ja perhe-elämän periaatteet saavuttavat huippunsa temppelein siunauksissa, koska juuri siellä meistä tulee iankaikkisia perheitä.

Vanhin Ballard on sanonut: ”On selvää, että niille meistä, joille on uskottu kallisarvoisia lapsia, on annettu pyhä, ylevä huoneenhaltijan tehtävä, sillä me olemme niitä, joille Jumala on antanut tehtäväksi ympäröidä tämän ajan lapset rakkaudella ja uskon tulella ja ymmärryksellä siitä, keitä he ovat.”⁵ Se kertoo kaiken siitä, mitä meidän on tehtävä vanhempina.

Sukulaiset

Vanbin Holland

Voisimmeko puhua vielä muista, jotka voivat auttaa perheitä – isovanhemmista, tädeistä, sedistä, sellaisista henkilöistä, joilla ei tällä hetkellä ole kokonaista perhettä? Mainitsimme alussa, etteivät kaikki sovi tähän kaavaan, mutta voimme kaikki olla sitoutuneita ihanteeseen, voimme kaikki olla sitoutuneita oppiin. Mitä haluaisitte sanoa siitä, kuinka perheet sanan laajemmassa merkityksessä voivat tehdä osansa?

Sisar Lant

Äitinä en todellakaan haluaisi ajatella sitä, etten saisi apua keneltäkään. Olen kiitollinen niistä hyvistä ihmisistä, joilla on ollut vaikutusta lapsiini.

Ja heitä on monia, opettajista naapureihin, ystäviin, sukulaisiin. Muut auttavat lapsiani monin tavoin. Olen kiittollinen siitä. Se on lisätodistuksena niistä asioista, joita yritämme opettaa heille. Joskus eteen tulee tilanne, jolloin ei itse voi vaikuttaa lapsensa tilanteeseen, mutta joku muu voi.

Jotkut lapsistani ovat asuneet ulkomailla. Nuorin tyttäreni asuu aviomiehensä kanssa Espanjassa, ja hän sai ensimmäisen vauvansa siellä. Hän oli tietenkin kaukana isoäidistä, ja olin huolissani siitä ja olin huolissani hänestä, mutta ihanat pyhät siellä olivat hänelle kuin perhe. He olivat hänen luonaan, he auttoivat häntä ja he kokoontuivat hänen vierelleen ja he rakastivat häntä ja vauvaa. Kuinka kiittollinen olinkaan heistä ja heidän huolehtimisestaan ja vaikutuksestaan tyttäreni elämään.

Vanbin Oaks

Vartuttuani yksinhuoltajaperheessä isäni kuoltua vähän ennen 8-vuotispäivääni ymmärrän omasta kokemuksestani isovanhempien, tätien, setien ja serkkujen vaikutuksen. Olen iloinnut nähdessäni lähisukulaisten tuoman vahvuuden matkustaessani Yhdysvaltojen ulkopuolella.

Luulen, että monissa osissa maailmaa suvun merkitys on suurempi kuin mitä se on nykyään Pohjois-Amerikassa. Kehotan kaikkia pohjois-amerikkalaisia jäseniä pyrkimään siihen, että he ojentaisivat kätensä vahvistaen siteitä lähisukulaisiin ja tietäisivät, että maailmassa on alueita, joissa tuo tilanne toimii paremmin kuin Pohjois-Amerikassa.

Seurakuntaperhe

Sisar Beck

Ja seurakuntaperhekin on olemassa. Kuten olemme maininneet, jokaisesta seurakunnasta löytyy kokemusten ja haasteiden kirjo. Jotkut näistä naisista voivat saada lapsia, jotkut ovat naimisissa, jotkut ovat leskiä, jotkut taas eivät. Itse asiassa muuttamat naisista voivat saada todella paljon lapsia. Tässä seurakuntaperheessä meidän tulisi kannustaa ja tukea niitä, jotka toivottavat lapsia tervetulleeksi perheeseensä. Suuren perheen hankkiminen on haasteellista. Toivon todella, ettei yksikään kirkon jäsenistä lähestyisi toista seurakunnan sisarta sanoen: ”Olet hullu, kun hankit lisää lapsia”, vaan iloitsisi hänen kyvystään ja hänen halustaan hankkia lapsia ja sanoisi: ”Olen tukenasi. Haluan tehdä parhaani ja rohkaista ja auttaa sinua.”

Vanbin Oaks

Olen iloinen, että mainitsit sen, koska saamme tosiaan joskus kuulla, että jotkut myöhempien aikojen pyhät arvostelevat toisia myöhempien aikojen pyhiä siitä, että nämä hankkivat lapsia. Muistan, kuinka avioliittoni alkuaikoina vaimoni June odotti viidettä lastamme ja eräs hyvin aktiivinen sisar seurakunnastamme sanoi: ”Mitä te oikein yritätte tehdä, täyttää maan ihan itse, vai?” Olin ylpeä Junesta, kun hän vastasi saman tien: ”En taida tietää ketään, jolta se kävisi paremmin.”

Vanbin Holland

Ymmärrämme kaikki – sisar Tanner mainitsi asiasta – että on olemassa terveystäkokohtia ja muita näkökohtia, jotka eivät ole aineellisia. Kyseessä ei

ole raha eikä poliittinen korrektius tai yhteisön kunnioittaminen; kyseessä ovat oikeat evankeliumiin keskittyvät asiat, joita me tarkkailemme ja mitaamme. Sitä suuremmalla syyllämme saa tuomita. Me opetamme, me kannustamme, me innostamme ja rohkaisemme ihmisiä etsimään omaa päämääräänsä evankeliumin puitteissa.

Älkää antako koskaan periksi

Sisar Tanner

Puhuessamme lasten kasvattamisesta yleisössämme on varmaankin ihmisiä, jotka alkavat tuntea syyllisyyttä. Ristiriita ihanteen ja arkielämän todellisuuden välillä tuntuu meistä äideistä ja isistä toisinaan hyvin suurelta. Mutta uskon, että äitinä tai isänä oleminen on iankaikkinen tehtävä, iankaikkinen kutsumus, ja kuten minkä tahansa kutsumuksen kanssa, me saamme yllemme viitan. Me tarvitsemme tuota viittaa, meillä täytyy olla tuon viitan henki kanssamme jatkuvasti, kun kasvatamme lapsiamme. Itse asiassa ajattelen, että Elisan lailla tarvitsemme kaksinkertaisen annoksen sitä henkeä, kun kasvatamme lapsiamme (ks. 2. Kun. 2:9). Tiedän, että taivaallinen Isä antaa meille sen siunauksen. He ovat Hänen lapsiaan, ja Hän siunaa meitä kaksinkertaisella annoksella sitä henkeä, kun pyrimme kasvattamaan heidät vanhurskaudessa.

Vanbin Oaks

Jotkut ovat yksinkertaisesti hankalampia kuin toiset. Kaikkien lasten tasapuolista kohtelua ei ole olemassakaan, mitä tulee vanhempien antamaan huomioon tai joihinkin perustavanlaatuisiin päätöksiin. Voimme valintamme

mukaan olla tasapuolisia omaisuuden jaon suhteen, mutta emme tosiaankaan voi olla tasapuolisia ajan jakamisessa, koska tarpeet ovat erilaisia.

Sisar Beck

Näin varttuessani esimerkin tästä ajan jakamisesta omassa kodissani. Vanhin sisareni, kymmenestä lapsesta vanhin, menetti kuulonsa kaksivuotiaana. Äitini ei voinut millään sanoa: ”Annan kymmenen minuuttia tälle lapselle ja kymmenen minuuttia seuraavalle.” Ei ole epäilystäkään siitä, että tuo tytär vei perheessä melko pitkään leijonanosan ajasta.

Olen myös sitä mieltä, että apu ja voima iankaikkisesti sinetöityä perhettä varten tulee temppelistä. Aivan kuin vaarnanjohtajalle annetaan avaimet ja voima ja valtuus johtaa vaarnaa ja piispalla on avaimet ja valtuus johtaa seurakuntaansa ja toimia siellä, vanhemmat saavat temppelissä voiman saada vastauksia, saada ilmoitusta niiden ongelmien ratkaisemiseksi, joita heillä on ratkaistavanaan.

Vanbin Oaks

Tuohon näkemykseen kuuluu ymmärrys siitä, että Jumala on antanut heille – Hänen lapsilleen – vallan tehdä valintoja. Heidän kypsyessään tulee aika, jolloin heidän täytyy tehdä valintoja ja olla vastuussa niistä.

On aina valitettavaa, kun vanhemmat kantavat syyllisyyden taakkaa koko aikuiselämänsä jokaisesta lastensa tekemästä päätöksestä. Me emme saa koskaan, koskaan, koskaan antaa periksi. Ja me olemme vastuussa siitä, että opetamme oikeita periaatteita ja teemme kaiken voitavamme rakastamalla ja taivutteleamalla ja niin

edelleen. Kaikki ne ovat pappeuden periaatteita, joita tulee käyttää niin perheessä kuin kirkon tehtävissäkin. Mutta viimeisenä kohtana sanon kaltaisilleni aikuisille vanhemmille ja isovanhemmille, rukoilkaa jatkuvasti, yrittäkää jatkuvasti, mutta laskekaa harteiltanne se suuri syyllisyyden taakka, koska ihmiset, joille on annettu valta tehdä valintoja, tulevat tekemään väärin valintoja. Joskus ainoa keino, jolla jotkut ihmiset voivat oppia, on tehdä väärä valinta ja nähdä sen seuraukset. Sitten luotamme Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen ihmeelliseen sovituksen voimaan. On hyvin harvoja syntejä, joita voimme tehdä kuolevaisuudessa ja joita ei oikeiden periaatteiden perusteella voi saada anteeksi Herran sovitustyön voiman ansiosta.

Hoivaavan ilmapiirin luominen

Sisar Lant

Olemmeko sanoneet tarpeeksi siitä, että todella rakastamme toinen toistamme? Olemme puhuneet pitkään siitä, kuinka meidän tulisi opettaa lapsiamme ja mitä meidän on tehtävä.

Mielestäni meidän yksinkertaisesti täytyy myös rakastaa toisiamme. Olen kuullut sanottavan, ettei isä voi tehdä lapsilleen mitään suurenmoisempaa kuin rakastaa heidän äitiään. Se pätee jokaiseen perheenjäseneseen – etsikää todella tapoja osoittaa ja ilmaista rakautta.

Vanbin Holland

Kirkossa yritetään kovasti saada ihmisiä tulemaan takaisin kotiin, isä mukaan lukien. Pyydämme isää ja äitiä kumpaakin olemaan kotona niin paljon kuin mahdollista.

Vaimoni isä kuoli jokin aika sitten, ja vaimoni on surrut sitä niin kuin tytär suree isänsä menetystä. Minä lohduttelin vaimoani, ja hän sanoi:

”Mutta hän rakasti minua niin paljon. Hän lauloi minulle. Hän laitto minut nukkumaan. Hän peitteli minut.” Vaimoni sanoi: ”Voin tuskin muistaa iltaa, jolloin hän ei peitellet minua vuoteeseen ja laulanut minulle.” Yritän tähdentää sitä, että isien tulee olla kotona. Kunnioitan poikiani, jotka ovat parempia kuin itse koskaan olin vaihtaessaan vaippoja ja viedessään lapsia käytävälle rauhoittumaan kirkon kokousten aikana.

Sisar Lant

Maailmassa on mielestäni suuria voimia, jotka yrittävät viedä meitä pois paitsi kodistamme niin myös kauemmas niistä asioista, joilla on todellista merkitystä. Kun tarkastelen sitä, mikä saa meidät väärille raiteille perheessä, niin joskus se johtuu siitä, että meillä on liian paljon, ja joskus se johtuu siitä, että meillä on liian vähän. Mutta se kaikki liittyy aineellisiin asioihin. Mielestäni meidän täytyy todella tarkastella huolellisesti elämäämme ja tärkeysjärjestystämme: Onko meillä liian kiire? Yritämmekö tehdä liian paljon? Meidän on tarkasteltava niitä asioita, joilla on todellista merkitystä lastemme elämässä, ja varmistuttava siitä, ettemme sulje pois juuri hengellisiä asioita.

Sisar Beck

En usko, että Herran suunnitelman noudattaminen vaatii paljon ylimääräistä toimintaa tai aikaa. Sen voi tehdä yksinkertaisin keinoin. Mielestäni yksi tärkeimmistä käsitteistä, joita vanhempien on ymmärrettävä kodista, on ilmapiirin luominen. Mittaamme usein asioita tehtävien, saavutusten, asioiden tai luetteloiden

mukaan. Mutta voimme ajatella ilmapiiriä, joka on suotuisa kasvulle. Sanalla *hoivaaminen* tarkoitetaan sitä, että autetaan jotakin kasvamaan. Mikään ei kasva siellä, missä on liian kuivaa tai liian kylmää tai maaperä on liian kova. Vanhempien tehtävä lasten kasvattamisessa on ylläpitää ilmapiiriä, missä voidaan kasvaa Hengen avulla, missä vallitsee usko, toivo ja rakkaus.

Täpäs Meksikossa erään suurenmoisen äidin. Hänellä oli etuoven ulkopuolella pieni piha, ja hän oli maalannut aitaan puutarhan. Hänellä ei ollut maata puutarhaa varten. Hänellä oli aita, joten hän maalasi puutarhan kukkineen, puineen ja suihkulähteineen. Hän halusi luoda perheelleen kasvua edistävän ilmapiirin. Kuinka kaunis ajatus onkaan, että hänen perheellään oli paikka, jossa he voivat saada näkemyksen kasvusta.

Vanbin Oaks

Äitini lainasi mielellään seuraavia Pearl Buckin sanoja: ”Rakastan lapsiani koko sydämeistäni, mutta en voi rakastaa heitä koko ajallani.”⁶ Niinpä hän käytti tarkkaan rajallisen aikansa ollessaan perheensä elättäjä. Hän katsoi tarkkaan, mitä teimme sinä vähäisenä aikana, jolloin meillä oli etuokeus olla yhdessä. Hän halusi meidän huolehtivan töistä yhdessä. Nyt muistelen sitä suuremmalla rakkaudella kuin siihen aikaan. Tuntui kuin äiti olisi aina ollut järjestämässä meitä autotallin siivoukseen. Mutta näin jälkikäteen ymmärrän, että hänellä oli lastensa vanhempana hyvin tärkeä tehtävä saada lapset työskentelemään yhdessä ja vanhempiensa kanssa.

Joissakin kaupunkikulttuureissa, joissa monet elävät, on yhä vaikeampaa tehdä niin. Vähemmän kehittyneissä osissa maailmaa, missä aviomies, vaimo ja lapset työskentelevät yhdessä riisipelloilla, ihmisillä ei ole samanlaista ongelmaa. Mutta periaatteet toimii kaikkialla, ja se on hyvin, hyvin tärkeä meille.

Kodinhoidon periaatteet

Sisar Lant

Puhut periaatteista. Mielestäni meidän on todella käännyttävä tässä keskustelussamme periaatteiden puoleen, sillä perheet ja perhetilanteet ovat erilaisia kaikkialla maailmassa. Mutta evankeliumin perusperiaatteet – työnteko, rakkaus, epäitsekkyys, anteeksiantavuus ja palvelu – niihin meidän on palattava tietääksemme, kuinka kasvattaa lapsiamme ja rakentaa suhdettamme.

Vanbin Oaks

Mielestäni perhejulistuksessa meille annetaan näitä periaatteita:

”Jumalallisen suunnitelman mukaan isän on määrä johtaa perhettään rakkaudessa ja vanhurskaudessa, ja hän on velvollinen suojelemaan perhettään ja huolehtimaan sen toimeentulosta. Äiti on ensisijaisesti vastuussa lastensa hoivaamisesta.” Siinä ei sanota *yksinomaan*. ”Näissä pyhissä tehtävissä isillä ja äideillä on velvollisuus auttaa toisiaan tasavertaisina kumppaneina.”

Joissakin olosuhteissa äidin täytyy ehkä olla perheensä elättäjä. Minä varuin sellaisessa kodissa. Terveydentila voi estää isää suorittamasta velvollisuuksiaan. Mutta kun ongelmia rat-

kaistaan tasavertaisen kumppanuuden periaatteella, tällaisista olosuhteista voidaan selviytyä taivaallisen innoituksen avulla.

Sisar Tanner

Kodinhoidossa, kodin hoitamisessa, tarvitaan tietoa tietyistä periaatteista ja tiettyjä taitoja. Kodinhoitotaitojen puute – enkä tarkoita vain leivän leipomista – on luonut emotionaalisen kodittomuuden tunteen, jolla on joitakin samoja sivutuotteita kuin fyysisellä kodittomuudella. Sellaisilla ihmisillä, joilla ei ole paikkaa, jonne mennä ja jossa vallitsisi Henki, emotionaalinen tasapaino ja jossa opetetaan arvoja ja periaatteita, on monia samoja ongelmia kuin kodittomilla: epätoivoa, huumaiden käyttöä ja moraalittomuutta. Meillä on hyvä tilaisuus – äidin ja isän työskennellessä yhdessä – olla kodin *hoitajia*, luoda ympäristö, joka tekee kodista kodin. Koti on enemmän kuin vain paikka; siinä on mukana tunne ja henki.

Vanbin Oaks

Olen iloinen, että puhuit kodin hoitamisesta, koska kodinhoito on joidenkin mielestä väheksyvä termi, eikä se saisi olla sitä. Meidän on ehkä tarpeen määritellä se. Kodinhoito on muutakin kuin leivän leipomista ja siivoamista. Se on sellaisen ympäristön luomista, joka on välttämätön lastemme kasvattamisessa kohti iankaikista elämää, mikä on velvollisuutemme vanhempina. Ja sellainen kodinhoito on yhtä paljon isän kuin äidinkin velvollisuus.

Sisar Lant

Kodin on sitten oltava turvallinen paikka, jonne kaikki perheenjäsenet

voivat tulla ja jossa he voivat tietää, että heitä rakastetaan ja että he ovat turvassa siltä, mikä on maailmasta, ja että he ovat hyväksytyjä.

Vanbin Oaks

Mitä tulee töiden jakamiseen, on varmasti paljon kotitöitä, joita voidaan antaa muiden tehtäväksi, muttei ole yhtään kodin hoitamiseen liittyvää tehtävää, jonka voisi antaa muille. Emme anna perheillan johtamista jonkun muun tehtäväksi. Emme anna perherukousta jonkun muun tehtäväksi. Emme anna äidin ja isän lapsilleen osoittamaa rakkautta tai sitä henkilökohtaista aikaa, joka on niin välttämätöntä kasvuille ja kehitykselle, jonkun muun tehtäväksi. Tehdään ero sen välillä, mikä kuuluu kotitöihin ja mikä kuuluu kodinhoitoon.

Sisar Lant

Emme voi antaa muille vastuuta noista tehtävistä, mutta voimme jakaa ne.

Vanbin Oaks

Niin voimme tehdä.

Vanbin Holland

Huomioni kiinnittyi vanhin Oaksin sanoihin siitä, ettei sitä voi antaa muiden tehtäväksi, ei yhteiskunnan tehtäväksi, sitä ei voi antaa kauppakamarin tehtäväksi...

Vanbin Oaks

Ei edes kirkon tehtäväksi.

Vanbin Holland

Ei edes kirkon tehtäväksi. Juuri sitä tarkoitin. Puhutaanpa siitä. Siirrytään siihen, kuinka kirkko voi auttaa perhettä ja olla siunaukseksi perheelle. On joitakin asioita, joita ei voi eikä todennäköisesti pitäisi antaa kirkon

eikä kenenkään muunkaan tehtäväksi siksi että kyseessä on todellakin perheasia.

Toimintojen aikataulu

Vanbin Holland

Minkälaisia neuvoja voisimme antaa yhteisesti kirkon johtajille, jotta perheiden auttaminen sekä toimintojen ja tapahtumien aikataulut ja niiden yhteensovittaminen olisivat tasapainossa? Seurakunnissa ja vaarnoissa koetaan ajan riittämättömyyttä.

Vanhin Oaks, kuinka käsittelemme aikataulujen yhteensovittamista?

Vanbin Oaks

Saanan puhua piispoille ja vaarnanjohtajille, jotka johdatte seurakuntaneuvostoja ja vaarnan neuvostoja. Pitäkäämme vanhemmuuden vaatimaa aikaa mielessä, kun teemme aikatauluja, ettemme vain sovittaisi jokaista mahdollista kokousta ja toimintaa kirkon kalenteriin kiinnittämättä huomiota siihen, mitä se merkitsee perheille.

Vanbin Holland

Haluamme olla siunaukseksi yksittäisille henkilöille, mutta meidän on myös suojeltava perheyksikköä.

Sisar Beck

Vuosia sitten tein itselleni pienen säännön, joka voisi soveltua kaikille. Hyvänä syynä seurakunnan tai vaarnan toiminnalle voi pitää sitä, että me tarvitsemme sitä ja se vahvistaa perheitämme ja yksilöitä. Huonona syynä toiminnan järjestämiselle voi pitää sitä, että kyseessä on perinne tai tietty juhlapäivä. Puhuessamme evankeliumin malleista tiedämme kyllä tarpeet.

Kun seurakuntaneuvosto tai johtokunta kokoontuu, heidän tulisi pohtia kysymystä: "Kuinka voimme tukea perhettä?"

Suunnitelkaamme niihin tarpeisiin liittyviä toimintoja, ja vaikka tietty toiminta oli edellisenä vuonna hieno, se ei tarkoita sitä, että siitä pitäisi muodostaa perinne.

Vanbin Oaks

Voimme myös sanoa, että on parasta, että kirkon aikatauluissa otetaan perheet huomioon, jolloin taakka arki-iltais ja viikonloppuisin ei ole liiallinen eikä poista mahdollisia tilaisuuksia viettä perheen yhteistä aikaa.

Meidän täytyy lisätä muistutus siitä, että jos annamme mahdollisuuden lisätä perheen yhteistä aikaa, vanhempien on otettava enemmän vastuuta huolehtiakseen siitä, ettei se vain lisää urheilua, television katselua, henkilökohtaisia liikuntaharrastuksia tai osallistumista lukuisiin hyviin paikkakunnalla järjestettäviin lasten toimintoihin. Emme yritäkään kilpailla kirkossa liikaa muiden toimintojen kanssa. Yritämme rajoittaa kirkon kokouksia ja toimintoja perheen hyväksi. Ja se

aika on tarkoitettu perhettä varten eikä siihen, että pyydämme muita täyttämään sen.

Sisar Lant

Tiedättehän, se palauttaa vastuun takaisin perheelle, eikö totta?

Vanbin Oaks

Niin palauttaa.

Seurakuntaneuvostot ja perheneuvostot

Sisar Beck

Seurakuntaneuvoston tai johtokunnan kokoontuessa sanotaan usein "Kuinka saamme ihmiset tukemaan organisaatiotamme?" tai "Siellä oli paljon ihmisiä, paljon kannatusta." Se on todella nurinkurista. Kun seurakuntaneuvosto kokoontuu tai johtokunta kokoontuu, heidän tulisi aloittaa sanomalla: "Kuinka voimme tukea perhettä?" Silloin se, mitä me teemme, on seurausta asioista, joista on tukea perheille, eikä toisinpäin. Mielestäni

meidän kaikkien tulisi katsoa asiaa vastakkaisesta suunnasta.

Vanbin Oaks

Se on suurenmoinen aihe seurakuntaneuvostoille, joissa kokoontuu tällainen ryhmä kuin me täällä tänään ja joissa kullakin on oma näkökulmansa. Piispa tekee päätökset, mutta hän kuuntelee kaikkia ryhmiä ja yrittää asettaa toimintojen tason ja sovitaa aikataulut mainitsemiemme periaatteiden mukaisesti.

Vanbin Holland

Mielestäni voi olla tärkeää keskeyttää tämä keskustelu hetkeksi ja sanoa kirkon kuulijakunnalle, että vaikka emme välttämättä pyrkineet siihen, esitämme tässä tavan, jolla haluamme kirkon miesten ja naisten toimivan.

Vanbin Oaks

Jokaisessa kulttuurissa.

Vanbin Holland

Jokaisessa kulttuurissa. Tällä tavalla seurakuntaneuvostoissa tulisi keskustella. Mielestäni tällä tavalla aviomiehen ja vaimon tulisi keskustella. Me olemme kunnioittavia, olemme kiinnostuneita, meillä on ajatuksia, jaamme ajatuksiamme. Joissakin kulttuureissa – tähän on maailmanlaajuinen lähetys – tämä voi olla vastoin joidenkin ihmisten perinteitä, historiaa ja tapoja. Mutta evankeliumin kulttuurin on aina päästävä voitolle. Jos paikallisena tapana tai perinteenä ei ole ollut kuunnella sisaria tai ilmaista sellaista hienoa kunnioitusta, jota nämä sisaret ovat osoittaneet pappetta kohtaan – toivomme, että kaikki tämä välittää kirkolle tarpeen

kuunnella ja rakastaa toinen toistaan, puhua keskenään, saada esiin parhaita ajatuksia, rukoilla ohjausta ja saada seurauksena parempia perheitä ja parempi kirkko. Sen ei pitäisi olla vähäisin lähetyksessämme tänä iltana käsitellyistä asioista.

Tarpeiden ja voimavarojen kohtaaminen

Vanbin Oaks

Vanhin L. Tom Perry esitti maailmanlaajuisessa johtajien koulutuskokouksessa tammikuussa 2003 erinomaisen periaatteen. Haluan lukea osan hänen sanoistaan vain korostaakseni niitä jälleen. Hänen sanansa ovat vielä tärkeämpiä tänä päivänä kuin ne olivat viisi vuotta sitten, jolloin hän lausui ne. Hän sanoi:

”Seurakunnan, piirin tai vaarnan kehittämisen salaisuutena on jäsentenne tunteminen. Tuntee heidän kykynsä, heidän tarpeensa ja rakentaa ohjelmaa saatavilla oleviin johtajiin ja jäsentenne tarpeisiin perustuen. – –

Kaikessa mitä teette muistakaa, että suurempi ei välttämättä ole parempaa. Kasvakaa siinä tahdissa kuin yksikkönne koko ja toiminta-aste edellyttävät. Säilyttäkää jäsentenne voimavarat.”⁷

Se on vapauttava periaate.

Sisar Lant

Näin on. Ja ajattelen, kuinka se tarkoittaa myös apujärjestöjen johtajaa, Alkeisyhdistyksen johtajaa seurakunnassa. Usein kun Alkeisyhdistyksen johtaja kutsutaan, hän tutkii Alkeisyhdistyksen ohjelmaa ja ajattelee: ”Kuinka voin tehdä kaikki nämä

asiat?” Niinpä hän yrittää tehdä nuo asiat ja etsii vielä lisää tehtävää.

Meidän täytyy saada perhekeskeisyys kaikkeen työhön, jota meidät on kutsuttu tekemään, koska meidän ei tarvitse tehdä enempää. Joskus voimme ottaa ohjelman esiin, kiinnittää huomion jäsentemme tarpeisiin ja tehdä vähemmän.

Vanbin Holland

Mieleeni muistui, että vanhin Scott on joskus sanonut, ettei tehtävänä olevaa työtä pidä laajentaa vaan yksinkertaistaa⁸. Tehtävä tarkentuu, tehdään parempia päätöksiä. Laatu on parempi, mutta työn määrä voi olla pienempi eikä suurempi. Se on mielestäni yhtä vapauttava ajatus – ettei välttele työtä eikä veltoile, vaan tarkastelee todella vakavasti kokonaiskuvaa, perhe mukaan lukien, ja tekee joskus vähemmän.

Sisar Lant

Monet apujärjestöjen johtajat ovat niin kyyrykkäitä, he voivat saada niin paljon aikaan, että me innostumme liikaa. Meidän täytyy tarkkailla itseämme, ettemme tekisi niin ja keskittyisimme ihmisiin eikä ohjelmaan.

Viisautta ja harkintaa

Sisar Tanner

Arvostan pappesusjohtajia, jotka ottavat perhetilanteen huomioon, ennen kuin he kutsuvat tehtäviin. Tiedän, että kutsut tehtäviin ovat innoitettuja, mutta niihin vaaditaan myös pappesusjohtajien viisautta ja harkintaa.

Vanbin Oaks

Joissakin yksiköissä, joissa on vähäinen joukko aktiivisia jäseniä, on

pulaa tekijöistä. Johtajien tulisi olla varovaisia, etteivät täyty kaikkia tehtäviä niin, että antavat seurakunnassa samoille kymmenelle henkilölle kullekin neljä tai viisi tehtävää. Sillä tavalla ei saa aikaan vahvaa perhettä. Sillä tavalla ei saa aikaan vahvaa seurakuntaa. Innoitetun pappesusjohtajan tulisi aloittaa ehdotuksesta, ettei kiireisillä vanhemmilla tulisi olla useampia tehtäviä.

Ohjelmaa voi jonkin verran yksinkertaistaa, jotta se vastaisi vanhin Perryn opettaman periaatteen vaatimuksia, jotka hän esitti maailmanlaajuisessa johtajiston koulutuslähetyksessä tammikuussa 2003.

Vanbin Holland

Ymmärrämme kaikki myös – jokainen tämän pöydän ääressä ymmärtää sen – että uhraus on yhä periaate Jeesuksen Kristuksen evankeliumissa. Teemme uhrauksia toistemme puolesta perheessä, ja viemme sen edelleen seurakuntaan ja vaarnaan. Kaikkia meitä on kutsuttu tehtäviin, jotka ovat saaneet meidät venymään, ja meidän on täytynyt tehdä joitakin päätöksiä siitä, miten voimme suojella perhettämme ja suojella kirkkoa ja kuinka varmistua siitä, että kirkko kukoistaa samoin kuin perhekin.

Tarvitsemme viisautta ja harkintaa voidaksemme tehdä sen kaiken, mutta emme voi tehdä sitä kaikkea samalla kertaa, eikä meidän aina tarvitse tehdä kaikkea sitä, mitä olemme tehneet. Mutta olemme siunattuja tehdessämme olennaiset asiat.

Sisar Beck

Muistan, kuinka mainiosti vanhin Ballard opetti meille viisautta: ”Olkaa

viisaita valitessanne näitä asioita.”⁹ Uhrauksen periaate on tärkeä. Jotkin todistukseni ensimmäisistä tuntemuksista – kun kykenin ensimmäisiä kertoja sanomaan: ”Tämä on suurenmoinen kirkko” – koin nähdessäni vanhempieni palvelevan ja näkevän vaivaa ja oppivan omista tehtävissään. Se oli minulle opiksi. Ja minä olen joutunut venymään ja tulemaan lähelle Herraa oman palvelutyöni myötä. En voisi koskaan sanoa, että on valittava perhe tai palvelu. Sen täytyy olla yhdistelmä sitä, kuinka teemme sitoumuksen Herralle auttaessamme rakentamaan Hänen valtakuntaansa ja sitä, mihin olemme sitoutuneet perustaessamme perheen. Ne kuuluvat yhteen. Se ei tarkoita vain jompaakumpaa.

Sapatin ilo

Vanbin Holland

Voisinko esittää pyynnön omalle joukollemme ja kirkolle laajemmin, että tekisimme kaiken voittavamme saadaksemme takaisin lepöpäivän ilon? En tiedä parempaa keinoa perheen ykseyden vahvistamiseksi kirkossa kuin todella nauttia sunnuntaista. Ja me todella nautimme siitä. Minä nautin siitä. Niin kiireinen kuin olenkin, sunnuntai on viikkoni kohokohta. Mutta varhaiset pyhien kirjoitusten julistukset, aivan erityisesti Vanhasta testamentista alkaen aina Opissa ja liitoissa oleviin sanoihin, ovat käsitelleet sapatin iloa, jumalanpalveluksen iloa ja sapatin tuomaa riemua. Voimme varmasti viettää entistä paremmin lepöpäivää yhdessä. Meidän on joissakin tapauksissa kevennettävä lukuisia tehtäviämme,

jotta yhtä tärkeä osa evankeliumin mukaista elämää voi tapahtua kotona.

Sisar Beck

Sinäkin puhut lepöpäivästä ja siitä, kuinka parantaa sen kokemista. Luulen, että usein kiire ja tehtävät, jotka tungemme lepöpäivään voidaksemme suoriutua kirkon tehtävistä, vievät meidät pois päin todellisesta syystä, miksi käymme kirkossa. Käymme siellä uudistaaksemme liittomme. Jos perheet valmistautuisivat siihen ja keskittyisivät siihen lepöpäivän vietossaan, jos he aloittaisivat siitä, luulen, että perheemme saisivat paljon siunauksia. Me menemme kirkkoon nauttiaksemme sakramentin, ja kaikki muu tulee sen lisäksi. Se ei ole toisarvoinen seikka, se on pääsy kirkossa käymiselle.

Luulenpa, että joskus kiireittemme keskellä tuo sanoma häviää lapsiltamme. Ja sen pitäisi olla ensimmäinen asia, jonka opetamme heille.

”Tulkaa syömään”

Vanbin Holland

Kodin hoidon todellisessa hengessä, sanan parhaimmassa ja korkeimmassa merkityksessä, toivon, että voimme jälleen istuutua yhteiseen päivällispöytäan perheenä. Luulen, että melkein kaikki sosiologit sanoisivat – ja sanoivatkin – ettei perheen viikko-ohjelmassa kenties ole mitään yhdistävämpää tekijää kuin yhdessä syöminen sovittuna ruoka-aikana.

Sisar Beck

Yksi lempikohdistani pyhien kirjoitusten esimerkeistä on Johanneksen evankeliumin viimeisessä luvussa, jossa

Perheen viikko-ohjelmassa ei kenties ole mitään yhdistävämpää tekijää kuin yhdessä syöminen.

Vapahtaja kutsui opetuslapsensa kokoon Tiberiaanjärvellä. Hänellä oli hiillos ja kalaa, ja Hän sanoi: ”Tulkaa syömään.” Se merkitsee jonkin verran valmisteluja. Ateria oli valmiina – voimme jopa sanoa, että perheateria – ja Hän pyysi heitä tulemaan syömään, ei vain kipaisemaan hakemaan jotakin purtavaa, vaan tulemaan syömään. Pyhissä kirjoituksissa sanotaan myös: ”Kun he olivat syöneet”, Herra alkoi opettaa heitä ja esitti sen hienon opetuksen Hänen lampaidensa ruokkimisesta (ks. Joh. 21:9–15). Yhdessä syöminen ja rentoutuminen on jotakin erityistä, siinä on tunnelmaa. Miltä tuo opetus olisi vaikuttanut, jos Hän ei olisi valmistanut paikkaa, jossa opettaa sitä?

Hän loi oppimisympäristön tuolle verrattomalle opetukselle, ja se oli yhteinen ateria. En usko, että se oli sattumaa.

Pitäkää kiinni opista

Vanbin Oaks

Kaikessa siinä, mistä olemme puhuneet, on mielestäni olennaisinta, ettemme ota maailman malleja oppaaksemme vanhemmuuteen, avioliittoon ja kaikkiin niihin asioihin, joilla on iankaikkista merkitystä. Muistan, miten Toisen korinttilaiskirjeen kuudennessa luvussa apostoli Paavali neuvoi niitä, joilla oli evankeliumi. Hän sanoi: ”Älkää ryhtykö epäuskoisen aisapariksi. Mitä tekemistä on keskenään oikeudella ja vääryydellä?” (2. Kor. 6:14.) Hän sanoo meille, ettei meillä ole varaa seistä rinnatusten

maailman kanssa, kun yritämme tehdä näitä olennaisia iankaikkisia päätöksiä.

Vanbin Holland

Minusta tuntuu, että jos pidämme kiinni kirkon opista – palaan taas takaisin tämän keskustelun alussa esitettyyn ajatukseen, että on suunnitelma ja neuvot, jotka meidän taivaallinen Isämme antoi meille ennen kuin tulimme tänne – jos voimme pitää kiinni opista, me selviydymme, saamme vastaukset rukouksiimme ja pysymme tosi periaatteiden perustalla.

Olen usein ajatellut, ja olen kertonut omille lapsilleni, että ne vanhemmat, jotka jatkoivat matkaansa ohi Chimney Rockin ja Martin’s Coven (eivätkä muutamat päässeet sitä pidemmälle), missä on pieniä hautoja siellä täällä kautta tuon kirkkomme historialle tärkeän maiseman – he eivät tehneet sitä jonkin ohjelman tai sosiaalisen toiminnan tähden. He tekivät sen, koska usko Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin oli heidän sielussaan, se oli heidän luidensa ytimessä. Millään muulla tavoin nuo äidit eivät olisi voineet haudata vauvaansa leipälaatikossa ja jatkaa eteenpäin sanoen: ”Luvattu maa on edessäpäin. Aiomme päästä laaksoon asti.”

Se, että he voivat sanoa niin, joutuu liitoista, opista, uskosta, ilmoituksesta ja Hengestä. Jos me pidämme ne perheessämme ja kirkossa, monet muut asiat alkavat hoitua itsestään. Ehkäpä monet muut vähemmän tärkeät asiat ikään kuin putoavat vankkuureista. Olen kuullut, että käsikärryihin

mahtui vain tietty määrä tavaraa. Aivan kuten pioneerien oli valittava, mitä ottaa mukaansa, ehkä 2000-luku saa meidät päättämään: ”Mitä voimme laittaa tähän käsikärryyn?” Ja se on sielumme ydin, se on se, mikä on luittemme ytimessä. Meillä tulee olemaan siunattu perhe ja kirkko, jos kykenemme pitämään kiinni näistä ilmoituksista.

Vanbin Oaks

Vanhin Holland, noihin sanoihin on hyvä päättää.

Vanbin Holland

Vanhin Oaks, sisar Beck, sisar Lant, sisar Tanner, koko kirkon puolesta kiitän teitä ajastanne, rakkaudestanne, palvelustanne, uhrauksistanne ja siitä vakaumuksesta, joka teillä on sielussanne perhe-elämästä ja rakkaudesta Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin. Kiitos teille. Ja veljet ja sisaret, kiitämme kaikkia teitä.

VIITTEET

1. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liabona*, lokakuu 2004, s. 49.
2. Ks. ”Uskollisuus”, *Liabona*, toukokuu 2003, s. 59.
3. Ks. ”Thurber”, *Life*, 14. maaliskuuta 1960, s. 108.
4. *Kadotettu paratiisi*, suom. Yrjö Jylhä, rivit 600–603, 1933.
5. M. Russell Ballard, ”Katsokaa pienokaisianne”, *Valkeus*, lokakuu 1994, s. 40.
6. Pearl S. Buck, ”At Home in the World”, *Marriage and Family Living*, helmikuu 1942, s. 2.
7. L. Tom Perry, ”Perusyksikköohjelma”, *Ensimmäinen maailmanlaajuinen jobtajien koulutuskokous*, tammikuu 2003, s. 9.
8. Ks. Richard G. Scott, ”Apujärjestöjen opillinen perusta”, *Maailmanlaajuinen jobtajien koulutuskokous*, tammikuu 2004, s. 8.
9. Ks. M. Russell Ballard, ”Oi, olkaa viisaita”, *Liabona*, marraskuu 2006, s. 17–20. Valokuva © 2005 Robert Casey Valokuva © 2006 Robert Casey

Turvapaikka maailmalta

PRESIDENTTI THOMAS S. MONSON

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentti

Taivaan tuominen kotiimme

Veljeni ja sisareni, päätän tämän innoittavan kokouksen nöyryyden hengessä. Ajatuksemme ovat keskittyneet kotiin ja perheeseen, kun meille on muistutettu, että ”koti on vanhurskaan elämän perusta” ja ettei ”mikään muu taho voi ottaa sen paikkaa tai täyttää sen perustehtäviä”¹.

Kuten tiedämme, perheitä voi olla ulkonaisesti monenlaisia. Joissakin on isä, äiti, veljiä ja sisaria, kun taas toiset voivat koostua yksinhuoltajavanhem-

masta ja lapsista. Joihinkin voi kuulua vain yksi henkilö.

Olipa oma perheemme minkäläinen tahansa, jos noudatamme tässä kokouksessa saamiamme ohjeita, pääsemme lähemmäksi Herraa ja tuomme kotiimme enemmän taivasta.

Kun Jeesus kulki niiden kaupunkien ja kylien pölyisiä kujia, joita me nykyään kutsumme kunnioittavasti Pyhäksi maaksi, ja kun Hän opetti opetuslapsiaan kauniissa Galileassa, Hän puhui usein vertauksin – käyttäen kieltä, jota ihmiset ymmärsivät parhaiten. Hän viittasi usein kodin rakentamiseen ja vertasi sitä kuulijoiden elämään.

Jeesus julisti: ”Eikä myöskään – – perhe kestä, jos sitä repivät riidat” (Matt. 12:25). Myöhemmin Hän varoitti: ”Katso, minun huoneeni on järjestyksen huone, – – ei epäjärjestyksen huone” (OL 132:8).

Maailma on yhä enenevässä määrin täynnä kaaosta ja sekasortoa. Meitä ympäröivät viestit, jotka ovat kaikkea sitä vastaan, mitä pidämme arvok-

kaana – houkutellen meitä kääntymään pois siitä, mikä on ”hyveellistä, rakastettavaa tai hyvältä kuuluvaa tai kiitettävää” (UK 13) ja omaksumaan ajattelutavan, joka usein vallitsee Jeesuksen Kristuksen evankeliumin ulkopuolella. Kuitenkin silloin, kun perheemme ovat yhtä tarkoituksessa ja kun kodissa vallitsee rauhan ja rakkauden ilmapiiri, siitä tulee turvapaikka maailmalta.

Kun olemme väsyneitä tai sairaita tai masentuneita, kuinka ihanan lohdulliselta tuntuukaan, että voi kääntyä kotiin päin. Olemme siunattuja kuuluessamme perheeseen, jossa meillä on oma paikkamme.

Toisinaan kotimme ja perheemme ja tuttu ympäristö saattavat kyllästyttää tai ärsyttää meitä. Ne saattavat tuntua aina samanlaisilta, kaikkea muuta kuin kiehtovilta, ja muut paikat voivat joskus tuntua jännittävämmiltä. Mutta kun olemme kokeneet paljon ja kulkeneet kauas ja kun olemme nähneet, kuinka katoavaa ja joskus pinnallista suuri osa maailmasta on, kiitollisuutemme kasvaa etuoikeudesta olla osa jotakin luotettavaa – kotia ja perhettä ja rakkaittemme uskollisuutta.

Opimme tietämään, mitä tarkoittaa, että olemme sidoksissa toisiimme velvollisuuden, kunnioituksen ja yhteensukulisuuden ansiosta. Opimme, ettei mikään voi täysin korvata perhe-elämän siunattuja suhteita.

Me kaikki muistamme lapsuudenkotimme. Useimmat meistä emme ajattele sitä, oliko talomme suuri vai pieni, olivatko naapurit hienostoa vai

Kun rukoilemme perheemme kanssa päivittäin, autamme luomaan turvaa, jota me kaikki niin kipeästi tarvitsemme nykymaailmassa.

laitapuolen kulkijoita. Sen sijaan muistelemme mielihyvin perheemme yhteisiä kokemuksia.

Margaret Thatcher esitti Englannin pääministerinä ollessaan seuraavat syvälliset ajatukset: ”Perhe on yhteiskunnan rakennuskivi. Se on lasten hoitopaikka, koulu, sairaala, vapaa-ajanviettokeskus, turvapaikka ja lepo- paikka. Siihen sisältyy koko yhteiskunta. Se muovaa käsityksemme, ja se valmistaa meidät loppuelämäämme”².

Saanan tarjota kolme suuntaviivaa, jotka auttavat takaamaan, että kotimme on onnellinen turvapaikka.

Rukouksen malli

Ensimmäiseksi, ottakaamme tavaksemme rukous.

Emmekö me kansana olekin kiitollisia siitä, ettei perherukous ole van-

hentunut tapa meidän keskuudessamme? Koko maailmassa ei ole mitään kauniimpaa kuin nähdä perhe rukoilemassa yhdessä. Herra määräsi, että meillä tulee olla perherukous, sanoessaan: ”Rukoilkaa perheissänne Isää, aina minun nimessäni, jotta vaimonne ja lapsenne olisivat siunattuja” (3. Nefi 18:21).

Kun rukoilemme perheemme kanssa päivittäin, autamme luomaan turvaa, jota me kaikki niin kipeästi tarvitsemme nykymaailmassa.

Oppimisen kirjasto

Toiseksi, olkoon kotimme oppimisen kirjasto.

Yksi tärkeä osa tätä oppimisen kirjastoamme ovat hyvät kirjat. Lukeminen on yksi elämän todellisista nautinnoista. Tänä massakulttuurin

aikakautenamme, jolloin niin suuri osa eteemme tulevasta on lyhennettyä, muutettua, väärennettyä, revittyä ja latistettua, on mieltä hivelevää ja innoittavaa istuutua yksikseen mukavan kirjan ääreen.

Tunnettu kirjailija James A. Michener on sanonut: ”Kansakunnasta tulee sen mukainen, mitä sen nuoret lukevat nuoruudessaan. Silloin muokataan sen ihanteet, sen tavoitteet hakataan kiveen.”

Herra on neuvonut: ”Etsikää parhaista kirjoista viisauden sanoja; etsikää oppia vieläpä tutkimalla sekä uskon kautta” (OL 88:118).

Kirkon pyhät kirjat tarjoavat tietenkin kaikkein parhaimman oppimisen kirjaston, josta puhun. Lukekaamme niitä usein, sekä itseksemme että perheemme kanssa, jotta voisimme saada valistusta ja rakentuisimme ja pääsisimme lähemmäksi Herraa.

Rakkauden perintö

Kolmanneksi, nauttikaamme rakkauden perinnöstä.

Lapsemme huomaavat näennäisen vähäpätöisiä asioita, kun he itseksensä seuraavat vanhempiansa esimerkkiä. Varmistukaamme siitä, että antamamme esimerkki on seuraamisen arvoinen. Kun kodissamme siirretään eteenpäin rakkauden perintöä, emme saa Jaakobin nuhteita, joista Mormonin kirjassa kerrotaan: ”Te olette särkeneet herkkien vaimojenne sydämen ja menettäneet lastenne luottamuksen huonon esimerkinne vuoksi heidän edessään; ja heidän

sydämensä nyhkytykset kohoavat ylös Jumalan luokse teitä vastaan” (MK Jaak. 2:35).

Olkoot perheenne ja kotinne sen sijaan täynnä rakkautta: rakkautta toisianne kohtaan, rakkautta evankeliumia kohtaan, rakkautta lähimmäistämme kohtaan ja rakkautta Vapah-tajaamme kohtaan. Sen seurauksena taivas tulee olemaan vähän lähempänä täällä maan päällä.

Tehkäämme kodistamme turvapaikka, johon perheemme jäsenet haluavat aina palata.

Kaipuu kotiin

Jotkut teistä saattavat muistaa kertomuksen aivan pienestä pojasta, joka ryöstettiin vanhemmiltaan ja kodistaan ja vietiin kaukaiseen kylään. Noissa olosuhteissa pienestä pojasta kasvoi nuori mies, joka ei oikeastaan pystynyt muistamaan vanhempiaan tai kotiaan. Pojan varttuessa hänen sydämeensä tuli halu palata vanhempiensa luokse kotiin.

Mutta mistä koti löytyisi? Mistä hänen äitinsä ja isänsä löytyisivät? Voi, kunpa hän vain muistaisi heidän nimensä, niin hänen tehtävänsä ei olisi niin toivoton. Epätoivoissaan hän yritti palauttaa mieleensä edes välähdyksen lapsuudestaan.

Kuin innoituksen väläyksenä hän muisti kylän kirkontornin kellon äänen, joka kaiutti kutsunsa joka pyhäaamu. Nuorukainen kulki kylästä kylään kuullakseen tutun kellon

äänen. Jotkin kellot olivat samantapaisia, toiset aivan erilaisia kuin hänen muistamansa ääni.

Lopulta eräänä sunnuntaiaamuna uupunut nuorukainen seisoi erään aivan tavallisen kaupungin kirkon edessä. Hän kuunteli tarkkaavaisena, kun kellonsoitto alkoi. Ääni oli tuttu. Se oli erilainen kuin mikään muu, minkä hän oli kuullut, paitsi se kello, joka kumisi hänen lapsuusaikojensa muistoissa. Kyllä, se oli sama kello. Sen ääni kuulosti oikealta. Hänen silmänsä täytyivät kyynelistä. Hänen sydämensä riemuitsi. Hänen sielunsa täytyi kiitollisuudella. Nuorukainen vaipui polvilleen, kohotti katseensa kellotorniin – ja taivaaseen – ja kiuskasi kiitosrukouksensa, ”Kiitos olkoon Jumalan. Olen kotona.”

Pidän paljon näistä laulun sanoista:
*Oi koti rakkain, missä kuljenkaan,
merillä tai mailla vierailta.*

*Kun vuodet vierii, kaipuu kasvaa
vaan taas päästä käymään koti-
seudulla!*

*On edessäni kauniit maisemat,
ystävät rakkaat ympärillä mun,
elämän täyttää riemulaulelmat,
vaan sydämeni kaipaa luokses sun³.*

Pyrkikäämme aina tekemään kodistamme rakkauden, rauhan ja onnen satama, jossa Herran Henki haluaisi asua. Tämä on rukoukseni meidän kaikkien puolesta. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.

VIITTEET

1. David O. McKay, lainattuna julkaisussa Ensimmäisen presidenttikunnan kirje, 11. helmikuuta 1999; ks. myös *Kirkon presidenttien opetuksia: Harold B. Lee*, 2001, s. 148.
2. Nicholas Wood, ”Thatcher Champions the Family”, *The Times*, 26. toukokuuta 1988, s. 24; ks. myös ”Onnellisen kodin tunnusmerkit”, *Liabona*, lokakuu 2001, s. 3.
3. Ks. ”O Home Beloved”, *Hymns*, 337.

PERHE

JULISTUS MAAILMALLE

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN JEEСУKSEN KRISTUKSEN KIRKON
ENSIMMÄINEN PRESIDENTTIKUNTA JA KAHDENTOISTA APOSTOLIN NEUVOSTO

ME, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin neuvosto, julistamme juhlallisesti, että avioliitto miehen ja naisen välillä on Jumalan säätämä ja että perhe on keskeisellä sijalla Luojan suunnitelmassa Hänen lastensa iankaikkiseksi päämääräksi.

KAIKKI IHMISET – miehet ja naiset – on luotu Jumalan kuvaksi. Jokainen heistä on taivaallisten vanhempien rakas henkipoika tai -tytär, ja sellaisena jokaisella on jumalallinen luonne ja päämäärä. Sukupuoli on yksilön kuolevaisuutta edeltävän, kuolevaisuuden aikaisen ja iankaikkisen identiteetin ja tarkoituksen oleellinen ominaisuus.

KUOLEVAISUUTTA EDELTÄVÄSSÄ MAAILMASSA henkipojat ja -tyttäret tunsivat Jumalan iankaikkisena Isänä ja palvelivat Häntä sellaisena sekä hyväksyivät Hänen suunnitelmansa, jonka mukaan Hänen lapsensa voivat saada fyysisen ruumiin ja saada maanpäällistä kokemusta edistyäkseen kohti täydellisyyttä ja toteuttaakseen lopulta jumalallisen päämääränsä iankaikkisen elämän perillisinä. Jumalallinen onnensuunnitelma tekee mahdolliseksi perhesuhteiden jatkumisen haudan tuolla puolen. Pyhissä tempeleissä tarjolla olevat pyhät roimitukset ja liitot suovat yksilöille mahdollisuuden palata Jumalan kasvojen eteen ja perheille mahdollisuuden tulla liitetyksi yhteen iankaikkisuudeksi.

ENSIMMÄINEN KÄSKY, jonka Jumala antoi Aadamille ja Eevalle, koski heidän mahdollisuuttaan aviomiehenä ja vaimona tulla vanhemmiksi. Me julistamme, että Jumalan lapsilleen antama käsky lisääntyä ja täyttää maa on yhä voimassa. Me julistamme tämän lisäksi Jumalan määränneen, että pyhiä lisääntymisen voimia tulee käyttää ainoastaan miehen ja naisen kesken, jotka on laillisesti vihitty aviomieheksi ja vaimoksi.

ME JULISTAMME, että keino, jolla kuolevainen elämä luodaan, on Jumalan säätämä. Me vahvistamme, että elämä on pyhä ja että se on tärkeä Jumalan iankaikkisessa suunnitelmassa.

AVIOMIEHELLÄ JA VAIMOLLA on vakava velvollisuus rakastaa toinen toistaan ja huolehtia toisistaan sekä rakastaa

lapsiaan ja huolehtia heistä. "Lapset ovat Herran lahja." (Ps. 127:3) Vanhemmilla on pyhä velvollisuus kasvattaa lapsensa rakkaudessa ja vanhurskaudessa, huolehtia heidän fyysisistä ja hengellisistä tarpeistaan ja opettaa heitä rakastamaan ja palvelemaan toisiaan, noudattamaan Jumalan käskyjä ja olemaan lainkuuliaisia kansalaisia, missä tahansa he asuvarkin. Aviomiehiä ja vaimoja – äitejä ja isää – pidetään Jumalan edessä tilivelvollisina näiden velvollisuuksien täyttämisestä.

PERHE on Jumalan säätämä. Hänen iankaikkisessa suunnitelmassaan on olennaista miehen ja naisen välinen avioliitto. Lapsilla on oikeus syntyä avioliitossa ja saada kasvatuksensa sellaiselta isältä ja äidiltä, jotka pitävät avioliittolupaukset kunniaissa olemalla täysin uskollisia. Perhe-elämän onni saavutetaan todennäköisimmin silloin, kun sen perustana ovat Herran Jeesuksen Kristuksen opetukset. Onnistuneet avioliitot ja perheet perustuvat uskon, rukouksen, parannuksen, anteeksiannon, kunnioituksen, rakkauden, myötätunnon, työn ja tervehenkisen virkistystoiminnan periaatteille ja säilyvät näitä periaatteita noudattamalla. Jumalallisen suunnitelman mukaan isän on määrä johtaa perhettään rakkaudessa ja vanhurskaudessa, ja hän on velvollinen suojelemaan perhettään ja huolehtimaan sen toimeentulosta. Äiti on ensisijaisesti vastuussa lastensa hoivaamisesta. Näissä pyhissä tehtävissä isillä ja äideillä on velvollisuus auttaa toisiaan tasavertaisina kumppaneina. Vamma, kuolema tai muut olosuhteet saattavat vaatia yksilöllisiä sovellutuksia. Sukulaisten tulisi tarvittaessa antaa tukeaan.

ME VAROITAMME siitä, että ne, jotka rikkovat siveyden liirtoja, jotka kohtelevat pahasti puolisoaan tai jälkeläisiään tai jotka jättävät perhevelvollisuudet täyttämättä, seisovat eräänä päivänä tilivelvollisina Jumalan edessä. Varoitamme edelleen, että perheen hajoaminen tuo yksilöille, yhteisöille ja kansakunnille ne onnettomuudet, joista muinaiset ja nykyiset profetat ovat ennustaneet.

ME VETOAMME vastuuntuntoisiin kansalaisiin ja viranhaltijoihin kaikkialla sellaisten toimenpiteiden edistämiseksi, joiden tarkoituksena on ylläpitää ja vahvistaa perhettä yhteiskunnan perusyksikkönä.

Presidentti Gordon B. Hinckley luki tämän julistuksen osana puhuttuaan yleisessä Apyrhdistyksen kokouksessa, joka pidettiin 23. syyskuuta 1995 Salt Lake Cityssä Utahissa.

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEE SUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO

